Свято ретро-авіації в Україні відбулося

8-9 стор.

На варті неба України!

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№29 (692) 15 – 19 липня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

“Сі Бриз-2013”

2, 3 стор.

Легендарний космонавт вручив ексклюзивні подарунки

2 стор.

600 потенційних офіцерів на фінішній прямій навчання

5 стор.

Повітряна “швидка” рятує життя

Унікальний в своєму типі літак Ан-26 “Vita” бригади транспортної авіації Повітряних Сил продовжує виконувати притаманні йому завдання задля збереження життя та здоров'я людей. Цього разу “літаюча реанімація” допомогла військовослужбовцю служби за контрактом Військово-Морських Сил Збройних Сил України – матросу Юрію Іванову.

Він проходив курс лікування у Військово-медичному клінічному центрі Кримського регіону. Коли стан здоров'я Юрія погіршився, було прийнято рішення про негайну аеромедичну евакуацію військовослужбовця повітряним транспортом до столичного клінічного центру, бо транспортувати хворого наземними засобами чи надати необхідну медичну допомогу на місці не було можливості.

Рішення було прийнято на рівні керівництва Збройних Сил України пізно ввечері 16 липня. Відтак, згідно з розпорядженням начальника Генерального штабу Збройних Сил України, Командуванню Повітряних Сил було поставлено завдання підготувати реанімаційно-операційний літак Ан-26 “Vita” та провести аеромедичну евакуацію важко хворого військовослужбовця.

Зазвичай для екіпажу літака та бригади військових медиків Військово-медичного клінічного Центру центрального регіону передбачена чотиригодинна готовність. Та, завдяки підготовленості льотно-технічного складу та чергового медичного підрозділу, розумінню ситуації, яка склалася, вже за 2 години 20 хвилин літак здійнявся у повітря з аеродрому Гавришівка, поблизу Вінниці і взяв курс на аеродром Бельбек у Криму.

Закінчення на 2 стор.

ПРОФЕСІЙНА АРМІЯ

Сьогодні більше 50% української армії укомплектовано контрактниками

Восени 2013 року відбудеться останній військовий призив на строкову службу до лав української армії. З наступного року в Україні буде діяти професійна контрактна армія. Спроби реформувати Збройні сили України, і насамперед, відмовитися від строкової служби проводилися ще у 2009 році. проте вони були безуспішними.

Необхідність якісної реорганізації української армії виникла давно, проте попередні уряди та президенти лише заявляли про перехід на контрактну армію та планували реформування. Вони так нічого і не зробили. До 2010 року ситуація була катастрофічною: на бойову підготовку виділялося недостатньо коштів, льотчики не літали, військовослужбовці сухопутних військ не їздили на бронетехніці, не виконували нормативи, не покращували свої навики. Чи могла українська армія за такої складної ситуації захистити безпеку держави та українців?

За словами Міністра оборони України Павла Лебедева, реальне реформування почалося з 2010 року, коли Президент України Віктор Янукович виділив кошти на підвищення рівня бойової підготовки та створення професійної армії на контрактній основі. І на сьогоднішній день уже більше 50% української армії укомплектовано контрактниками. Тільки з початку 2013 року для проходження військової служби за контрактом було прийнято 5710 осіб, тоді як за аналогічний період минулого року ця цифра становила 1371 осіб.

Також суттєво збільшилось фінансування української армії. На 2013 – 2017 роки передбачено 131,68 млрд. грн. загального обсягу видатків на реформування Збройних Сил України. Це дозволить вирішити ряд проблем. "Найголовніше – ми уже почали вирішувати соціальні проблеми. З 1 квітня було підвищено грошове утримання військовослужбовців – з 1,5 тис. до 3 тис. грн, а для деяких категорій – і до 5-6 тис. грн", – відзначив Міністр оборони України Павло Лебедєв.

Закінчення на 4 стор.

МУЗЕЙНА СПРАВА

Легендарний космонавт вручив ексклюзивні подарунки

Двічі Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт Володимир Ляхов відвідав Луганський авіаційно-технічний музей

17 серпня 2013 року на запрошення директора Державного підприємства "Луганський авіаційний ремонтний завод" Олексія Мостового Луганський авіаційно-технічний музей вдруге, і вже як Почесний директор, відвідав Двічі Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт СРСР Володимир Ляхов. Цього разу експозицію музею він оглядав разом з дружиною та онуком. Це вже не перший його візит у музей. Уславлений луганський космонавт вже знайомився з експозицією невдовзі після Дня космонавтики, 27 квітня нинішнього року. Він був вражений побаченим і висловив щиру вдячність трудовому колективу підприємства та його керівникам за створення музею та постійну роботу над поповненням та вдосконаленням його експозиції.

Луганський авіаційно-технічний музей був відкритий в 1996 році в авіаційній зоні колишнього Луганського вищого військового авіаційного училища штурманів. 12 квітня 2011 року, до 50-річчя польоту в космос першого космонавта Землі Героя Радянського Союзу Ю. Гагаріна й 90-річчю від дня народження випускника цього училища Двічі Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта Г. Берегового, в музеї була відкрита експозиція історії космонавтики. І це не випадково, адже на Луганщині народилися два космонавти СРСР – Георгій Шонін, що зробив один політ у космос, і Володимир Ляхов, що тричі побував у космосі. Г. Шонін уродженець м. Ровеньки, В. Ляхов народився в м. Антрацит. У Луганському краєзнавчому музеї зберігається космічний скафандр, у якому Володимир Опанасович зробив свій другий космічний політ.

В ході останнього відвідування Луганського авіаційно-технічного музею Володимир Ляхов дав інтерв'ю місцевим телеканалам, зустрівся з трудовим колективом заводу та членами луганського Клубу офіцерів ВВС.

Під час ознайомлення з експозиціями Луганського авіаційно-технічного музею Володимир Опанасович відповів на численні запитання заводчан, розповів про себе і про свої польоти в космос, прокоментував деякі цікаві події в історії космонавтики. Очолюючи Луганське земляцтво в Москві й будучи членом Луганського земляцтва в Києві, Володимир Опанасович освітив історію створення цих організацій і їхню участь у суспільному житті двох країн. У свою чергу, директор Луганського АРЗ і Голова Клубу офіцерів ВВС Олексій Мостовий розповів про історію створення Луганського авіаційно-технічного музею, експозиції історії космонавтики й вручив космонавтові, як Почесному директорові музею, ключі від кабінету, спеціально створеного до приїзду прославленого земляка поруч із експозицією космонавтики.

А коли вже екскурсія завершувалася, в небі над аеродромною зоною злетів легкомоторний літак. Каскадом пілотажних фігур вшанував свого видатного земляка, космонавта-луганчанина, один з "вболіваючих" небом офіцерів запасу морської авіації.

На знак подяки за гостинність працівникам Луганського АРЗ і за створення авіаційно-технічного музею Володимир Ляхов залишив пам'ятний запис у Книзі відгуків відвідувачів Луганського авіаційно-технічного музею й разом з онуком посадив молодий саджанець берези. В. Ляхов та О. Мостовий обмінялися пам'ятними сувенірами. Космонавт передав в експозицію космонавтики свої особисті речі: мундир генерал-лейтенанта ВПС РФ і льотний шоломофон, в якому уславлений пілот-винищувач В. Ляхов в 1985 році виконав крайній в своїй льотній біографії політ на винищувачі МіГ-21БІС. Вони займуть достойне місце в експозиції музею.

Володимир Опанасович пообіцяв під час наступних своїх візитів на українську землю обов'язково приїжджати на Луганський АРЗ і відвідувати авіаційно-технічний музей.

Головний інженер Луганського АРЗ Олександр Ліхачов.

НАДЗВИЧАЙНА СИТУАЦІЯ

Повітряна "швидка" рятує життя

Закінчення. Початок на 1 стор.

Близько другої години ночі "Vita" сіла на аеродромі призначення і лікарі взялися до роботи.

Далі – відповідальний переліт на Київ. Командир бригади транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Олег Нечипорук, який особисто виконував це завдання на місці командира екіпажу, розпорядився готувати літак до вильоту. Ан-26 "Vita" успішно здійснив посадку на військовому майданчику аеропорту "Бориспіль", і вже о п'ятій годині ранку реанімаційним автомобілем для подальшого лікування, хворого доправили до Головного військово-медичного клінічного центру Міністерства оборони України.

Як повідомив старший медичної бригади полковник медичної служби Іван Шевага, пацієнт із захворюванням серця, яке було спричинене ускладненням вторинної інфекції, політ переніс нормально. Під час польоту військові медики здійснювали комплекс медичних заходів, які дозволили безпечно транспортувати хворого. На щастя, обійшлося без неприємних ситуацій і вінницькі медики передали Юрія Іванова своїм київським колегам. Тож бажаємо матросу Юрію Івановну найшвидшого одужання.

Юрій Ігнат. "Крила України".

"Сі Бриз-2013"

Відпрацювання спільних дій в береговому, морському та авіаційному компонентах

Навчання "Сі Бриз" завжди відкриті для тих, хто зацікавлений в підтриманні безпеки як у Чорноморському басейні, так і в цілому в світі. І в цьому сенсі дуже важливим є той факт, що кожного року кількість учасників навчання збільшується. Приміром, нині до маневрів приєдналися представники Румунії та Болгарії, у них вперше взяли участь військові моряки Об'єднаних Арабських Еміратів у якості спостерігачів.

Цього року до навчань залучено близько 1700 осіб, 15 кораблів і суден, біля 10 літальних апаратів та 35 одиниць автобронетанкової техніки. В береговому, морському та авіаційному компонентах українськими військовими та їхніми іноземними партнерами відпрацьовуватимуться питання проведення міжнародної операції з безпеки на морі та евакуації потерпілих.

За задумом, навчання розподілене на чотири етапи. Під час активної фази відпрацьовуються навчально-бойові завдання, пов'язані з підготовкою міжнаціональних сил з протидії піратству, наданню гуманітарної допомоги та ліквідації наслідків стихійного лиха.

Одним з основних навчальних завдань "Сі Бризу – 2013" є відпрацювання процедур планування та проведення операції за стандартами НАТО.

Проведення навчань серії "Сі Бриз" є одним з найважливіших заходів міжнародного співробітництва, спрямованих на підвищення безпеки в Чорноморському регіоні. Актуальність та корисність проведення спільних військово-морських навчань говорить сама за себе й підтверджує конструктивність військового міжнародного співробітництва в дусі програми "Партнерство заради миру".

Варто зазначити, що в рамках міжнародних воєнно-морських навчань "Сі Бриз – 2013" українські військові льотчики також беруть практичну участь.

Так, 16 липня 2 екіпажі миколаївської бригади тактичної авіації на літаках Л-39 забезпечували навчання з протиповітряної оборони кораблів. Відповідно до завдання льотчиками було виконано політ по визначеному маршруту у навчальний район, де проведено умовний бомбово-штурмовий удар по кораблях супротивника.

Міжнародні воєнно-морські навчання "Сі Бриз – 2013" триватимуть до 22 липня.

Український фрегат та американський патрульний літак працюють у тісній взаємодії

Уперше за усю історію навчань американський патрульний літак Р-3 працює у тісній взаємодії з українським фрегатом "Гетьман Сагайдачний", з якого здійснюється контроль за переміщеннями повітряного судна, надаються рекомендації щодо напрямку дій його екіпажу.

Про це під час представлення представникам ЗМІ та громадськості на аеродромі "Шкільний" в Одесі авіаційного компоненту українсько-американського навчання "Сі Бриз – 2013" із запрошенням представників інших країн розповів заступник керівника навчання представник ВМС США капітан 1 рангу Джеймс Ейкєн.

У свою чергу, керівник маневрів контр-адмірал Денис Березовський повідомив, що в ході навчання сили авіаційного компоненту виконують завдання з розвідки, висвітлення надводної ситуації, наведення та забезпечення кораблів на морі, протиповітряної оборони, а також доставки підрозділів до місця повітряного десантування.

– Згідно з планом "Сі Бризу – 2013"

СОЦІАЛЬНІ ІНІЦІАТИВИ

Ветерани та інваліди війни отримають 1000 автомобілів

Мінсоцполітики в питанні забезпечення інвалідів автомобілями робить максимум в межах можливостей, що надає економіка. Про це сказала Міністр соціальної політики України Наталія Королевська під час церемонії вручення автомобілів інвалідам війни у Дніпропетровську.

На виконання бюджетної програми "Забезпечення інвалідів та інвалідів-чорнобильців автомобілями" у Дніпропетровську було вручено 16 автомобілів, з них 14 – інвалідам війни.

"Пронести крізь покоління пам'ять про всіх тих, хто боровся за наше право мирно жити на своїй землі – це наш обов'язок. Ми низько вклоняємось подвигу ветеранів та схиляємо голову у шані перед тими, кому вдячні своїм життям. Забезпечення їх потреб, соціальний захист цих категорій громадян – це святий обов'язок держави та суспільства", – сказала Наталія Королевська.

За словами Міністра, в соціальних ініціативах Президента на 2013 рік міститься низка конкретних положень, спрямованих на посилення соціального захисту людей з особливими потребами. "Ми робимо усе можливе, аби ці люди відчули належну турботу. Забезпечення автомобілями – це одне з найскладніших питань", – відзначила вона.

Міністр зауважила, що цього року понад 1000 авто отримають саме ветерани та інваліди війни. "Ми розуміємо, що цього недостатньо, щоб ліквідувати чергу. Загалом на забезпечення цієї програми потрібно виділити 5 млрд. грн. з держбюджету. Але ми намагаємось робити максимум у межах тих можливостей, які надає нам економіка", – зазначила Наталія Королевська.

СТОП КОРУПЦІЇ

Україна та Грузія обмінялися досвідом з питань внутрішнього аудиту та протидії корупції

Днями представники Департаменту внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міноборони України повернулися з Грузії, де за організаційної та фінансової підтримки програм професійної підготовки в Україні та в Грузії відбувся обмін досвідом між представниками оборонних відомств з питань внутрішнього аудиту та протидії корупції у сфері оборони.

Українську делегацію під керівництвом директора Департаменту внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міноборони України Максима Гольдарба приймала заступник Міністра оборони Грузії пані Тамара Каросанідзе. Вона поінформувала про розбудову в Грузії прозорості та довіри у безпекових і оборонних інституціях "BuildingIntegrity". У свою чергу наші представники поділилися досвідом з практики проведення внутрішнього аудиту у сфері оборони, системою антикорупційних заходів в Міноборони та ЗС України.

Українська сторона презентувала досвід організації національного антикорупційного курсу, який вперше було проведено у квітні 2013 року на базі Національного університету оборони України за допомогою міжнародних організацій.

Грузинські колеги виявили інтерес до питань реформування держфінконтролю в Україні та ролі внутрішнього аудиту у запобіганні корупції. Ці питання детально обговорено з представниками Департаменту закупок та Департаменту фінансів Міноборони Грузії. Оскільки у поточному році в Грузії у кожному міністерстві має бути створено підрозділи внутрішнього аудиту, досвід України виявився корисним і цікавим для представників Грузії.

Слід зазначити, що майже усі закупки Міністерство оборони Грузії здійснює в централізованому порядку через електронну систему державних закупівель. А придбання товарно-матеріальних цінностей здійснюється єдиним комітетом країни в централізованому порядку. Зазначене забезпечує прозорість процедур державних закупівель, оптимізацію співвідношення "ціна – якість", запровадження єдиних принципів відбору товарів (робіт, послуг), а також звільняє органи державади від зайвих витрат часу та убезпечує можливі при цьому порушення. Наприклад, Міноборони Грузії самостійно не здійснює закупівлі комп'ютерів та офісної техніки, палива, паперу, послуг мобільного зв'язку.

У Грузії запроваджено так звані "чорні" та "білі" списки, де наводяться назви постачальників, з якими відповідно протягом одного року не рекомендується співпрацювати та, навпаки, які можуть мати деякі преференції через сталу добру репутацію.

За словами Максима Гольдарба, міжнародний досвід з практики розбудови прозорості та довіри у сфері оборони, а також з питань протидії корупції та здійснення внутрішнього аудиту у сфері оборони буде використано у діяльності Міноборони України.

НА ЕКСПОРТ

Іран отримає 40 літаків Антонова

Генеральний директор авіаційної компанії "Іран Ейртур" Сірусом Бахера в інтерв'ю агентству ІСНА повідомив, що в Іран вперше надійдуть літаки "Ан-158", і через два місяці авіапарк країни поповниться 40 пасажирськими літаками "Ан-158" і "ІрАн-140".

Як зазначив Сірусом Бахера, літаки "Ан-158" мають надійти вже у вересні.

Названі 40 літаків включають в себе 20 літаків "ІрАн-140" і 20 "Ан-158". Самі останні моделі "Ан-158" розраховані на 99 посадочних місць, а "ІрАн-140" – на 50 посадочних місць.

Літак "ІрАн-140" – це ліцензійна версія літака Ан-140, який збирається з машинокомплектів, що поставляються з Харківського авіаційного заводу в Іран.

Сірусом Бахера нагадав, що пасажирські літаки "Ан-158" виробляються українськими фахівцями, повідомляє Iran News.

У Харкові почалося малосерійне виробництво тренувальних літаків ХАЗ-30

Не так давно з майданчика Харківського авіазаводу злетів у повітря новий тренувальний літак ХАЗ-30. На таких машинах можна патрулювати території і здійснювати приватні перельоти. Але головне призначення літака – навчання майбутніх льотчиків.

"ХАЗ-30 – літак, призначений для первинного навчання пілотів аероклубів, льотних училищ військової і цивільної авіації, а також для виконання польотів приватними особами. Зараз ми складаємо головну партію за рахунок власних оборотних коштів", – повідомив журналістам генеральний директор ХДАВП Анатолій Мялиця.

ХАЗ-30 оснащений австрійським двигуном Rotax-912 ULS з тягнучим трилопатовим повітряним гвинтом. Його максимальна швидкість – 200 км/год, довжина розбігу – 100 м, довжина пробігу – 100 м.

Максимальна злітна маса літака складає 650 кг, максимальна посадкова маса – 650 кг, максимальна маса спорядженого літака – 565 кг, маса порожнього літака – 395 кг. Літак виконує зліт і посадку на злітно-посадковій смузі зі штучним і грунтовим покриттям.

Два літаки ХАЗ-30 були передані Харківському аероклубу для експлуатаційних льотних випробувань. Планується сертифікація повітряного судна.

Вартість харківського літака не розкривається (на ринку такі літаки коштують від 40 до 60 тис. дол.) Літальні апарати поставлять на серійне виробництво. У цехах вже кипить робота над новими машинами.

військові льотчики відпрацьовують завдання як з підтримки морського та сухопутного компонентів, так і в ролі "умовного противника", – зазначив контр-адмірал Денис Березовський.

Загалом у навчання беруть участь до дванадцяти одиниць повітряних суден, зокрема українські літаки Ан-26, Бе-12, Л-39 та вертольоти Ка-27, Мі-14 Мі-8, патрульний літак P-3 ВМС США, середній військово-транспортний літак С-160 збройних сил ФРН, а також рятувальна парашутно-десантна група та технічний склад морської авіаційної бригади Військово-морських сил ЗС України.

Керівники маневрів також повідомили, що поряд із виконанням завдань навчання триває сертифікація кораблів та підрозділів ВМС ЗС України, які прийматимуть участь у міжнародних операціях, за методикою Програми перевірки та зворотного зв'язку Концепції оперативних можливостей, у тому числі й екіпажу вертольоту Ка-27 та інших підрозділів українського флоту.

Упродовж презентації авіаційного компоненту уваі гостей військові авіатори представили український вертоліт Мі-14, американський літак P-3 та німецький військово-транспортний літак С-160. А екіпажі повітряних суден розповіли про свої основні функції та завдання під час виконання авіаційних елементів навчання "Сі Бриз-2013", особливості конструкції та експлуатації літальних апаратів, особливості підготовки військових льотчиків і десантників у своїх країнах.

Володимир Віват.
Фото автора.
м. Одеса.

НАВЧАННЯ

З небес – на яворівську землю

На Яворівському полігоні тривають українсько-американські навчання "Репід Трейдент-2013" в рамках програми міжнародного військового співробітництва "Партнерство заради миру". Керівник військових навчань перший заступник командира 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України генерал-майор В'ячеслав Назаркін та співкерівник з американської – офіцер командування Сухопутних військ ЗС США у Європі полковник Альфред Рензі.

Варто відзначити, що врегулювати збройний конфлікт, який виник згідно з легендою навчань, військовослужбовці багатонаціонального контингенту мають методом проведення саме десантно-штурмової операції з використанням вертольотів та літаків.

Військовослужбовці 95-ої окремої аеромобільної бригади ВДВ, що дислокується на Житомирщині, постійно беруть активну участь у військових навчаннях серії "Репід Трейдент" і завжди відіграють у них не останню роль. Так, головний сержант аеромобільного взводу старший сержант Олег Коржовський на військових навчаннях "Репід Трейдент" уже вшосте.

– Кожен військовослужбовець під час навчань здобуває цінний практичний досвід відпрацювання спільних дій з підрозділами країн-учасниць навчання, відточує свої професійні навички та здобуває нові, що є важливим та актуальним при виконанні багатонаціональних операцій, – розповів головний сержант.

На базі 13-го окремого аеромобільного батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади створена багатонаціональна тактична група, до складу якої увійшли військовослужбовці Молдови, Великобританії, США, Румунії, Польщі та інших країн. Протягом тижня тривала підготовка до активної фази навчань, під час якої зокрема було практично відпрацьовано виконання стрибків з парашутом з вертольота Мі-8 та літака Ан-26. До стрибків крім українських десантників залучалися також військовослужбовці Польщі, Молдови та Румунії.

Ірина Музичук. м. Житомир.

ПРОФЕСІЙНА АРМІЯ

Сьогодні більше 50% української армії укомплектовано контрактниками

Закінчення. Початок на 1 стор.

З метою забезпечення гідного фінансового утримання військових, Міністерством оборони України було розроблено постанову № 161 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 22 вересня 2010 р. № 889”. Ця постанова була прийнята Кабміном 13.03.2013. Цим документом передбачено поетапне збільшення щомісячної додаткової грошової винагороди військовослужбовцям Збройних Сил України:

з 1 квітня 2013 року – у розмірі, що не перевищує 20 % місячного грошового забезпечення;

з 1 вересня 2013 року – у розмірі, що не перевищує 40 % місячного грошового забезпечення;

з 1 січня 2014 року – у розмірі, що не перевищує 60 % місячного грошового забезпечення;

з 1 квітня 2014 року – у розмірі, що не перевищує 80 % місячного грошового забезпечення;

з 1 липня 2014 року – у розмірі, що не перевищує місячне грошове забезпечення.

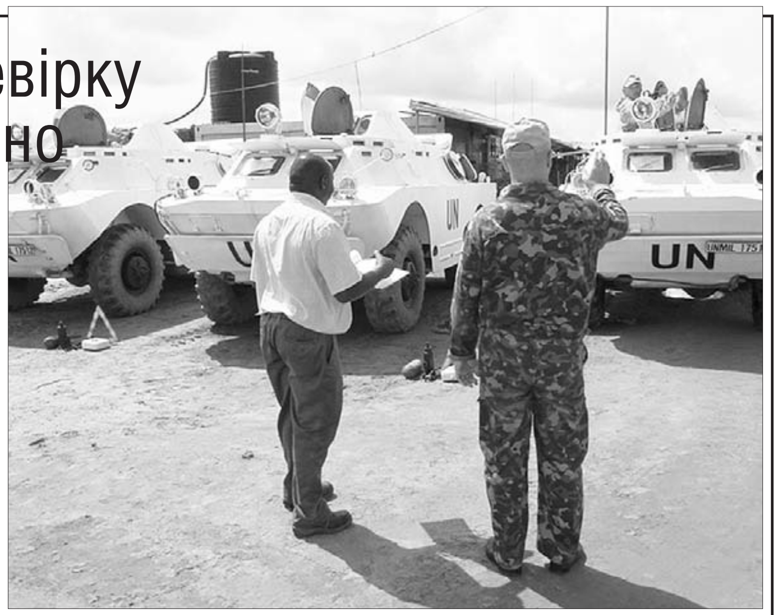
Тож, військовослужбовці отримуватимуть гідне грошове забезпечення, яке буде конкурентоспроможним на ринку праці та дасть військовим впевненість у завтрашньому дні.

Досвід комплектування збройних сил зарубіжних країн військовослужбовцями-професіоналами свідчить про те, що перехід армії на контракту основу є складним та комплексним процесом, проте має безліч переваг. І найголовніша з них – це можливість отримати професійну, мобільну, добре підготовлену та озброєну армією, яка підвищить обороноздатність країни.

Куксенко Наталія.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Піврічну перевірку склали успішно

У базовому містечку 56-го окремого вертолітного загону ЗС України місії ООН у Ліберії, де командиром військовий льотчик 1 класу полковник Петро Пліс, з інспекційною перевіркою працювали десять представників Місії ООН у даній африканській державі.

Головною метою їх знаходження в загоні було проведення “піврічної перевірки” та облікування автомобільної та спеціальної техніки, озброєння, спорядження, майна тилу, медицини тощо.

Під час двостороннього брифінгу “Меморандум взаєморозуміння” керівний склад загону поінформував членів комісії про готовність до інспектування, стан техніки та майна, що прибули з України та використовується особовим складом у повсякденній діяльності. У свою чергу голова комісії познайомив присутніх із інспекторами, кожен із яких є спеціалістом в одній із областей, котра підпадає під перевірку.

Представники місії перевірили справність та дотримання норм експлуатації автомобільної та спеціальної техніки, зберігання і стан стрілецької зброї, авіаційних засобів ураження та боєприпасів, оглянули засоби пожежогасіння, зв’язку, справність автономних дизель-генераторів. Також інспекція побувала в медпункті загону, де перевірила порядок зберігання медпрепаратів та справність лікувального обладнання. Представники комісії оглянули й умови проживання українського контингенту.

– Результати висновку комісії повідомляються керівництву Місії ООН у Нью-Йорку, на основі чого виплачується грошова компенсація Україні відповідно до Меморандуму про взаєморозуміння, – розповів полковник Петро Пліс. – Члени комісії залишилися задоволені побаченим. Все майно робоче та відповідає нормативним документам. Особливо звернули увагу на стан автомобільної та спеціальної техніки, яку підлеглі заступника командира загону з аеродромно-технічного забезпечення підполковника Сергія Одайника завжди підтримують на належному рівні.

Руслан Лінник.
Фото автора.

ВІЙСЬКОВА ОСВІТА

Мовні курси для захисників Вітчизни

У різних військових навчальних закладах України закінчилися чергові спеціальні тримісячні курси мовної підготовки для захисників Вітчизни. Навчальний процес був організований на кафедрах іноземних мов Національного університету оборони України ім. І. Черняховського, Харківського університету Повітряних Сил ім. І. Кожедуба, Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, Академії військово-морських сил ім. П.С.Нахімова, Військової академії (м.Одеса), Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка та у Житомирському військовому інституту ім. С.П.Корольова Національного авіаційного університету.

Наприклад, у військовій академії м. Одеси, яку очолює генерал-майор Олег Гуляк, дипломи з іноземної мови вже отримали понад півсотні слухачів з військових частин, дислокованих у різних куточках України. Дипломи вручив старший офіцер навчального відділу військового навчального закладу підполковник Роман Легкоход.

До військового музею, де відбулося вшанування випускників, прийшли й викладачі кафедри іноземних мов, щоб привітати своїх вихованців з досягненнями та здобутками.

– Результати досить високі. Ми сподіваємось, що той рівень володіння іноземною мовою, який ви отримали, стане вам в пригоді. І надалі ви його будете підтримувати й розвивати, – підбив підсумки кількамісячного навчання завідувач кафедри іноземних мов полковник запасу Іван Чорненький.

Протягом останніх років мовну підготовку в Одесі успішно пройшли і чисельні представники керівного складу командувань Військово-Морських та Повітряних Сил. Багато випускників курсів іноземних мов сьогодні вже активно використовують отримані знання на практиці, беруть участь в миротворчих місіях та операціях. Варто зазначити, що навчання проходило за американським мовним курсом, який був наданий посольством США за програмою IMET.

За даними Департаменту військової освіти і науки оборонного відомства мовну підготовку на курсах англійської у липні місяці завершать близько 300 військовослужбовців. А у грудні місяці тести з іноземної мови за планами оборонного відомства пройдуть вже безпосередньо у військових частинах.

Значна кількість офіцерів на такі курси потрапляє вперше. Серед них і начальник відділення військового шпиталю з Дніпропетровщини майор медичної служби Андрій Байцуренко. За останні сім років він брав участь у миротворчих операціях в Іраку, Кот-Д’Іваурі та Ліберії. За словами офіцера, знання мови допомагає якісно і успішно провести будь-яку місію, виручає в складних ситуаціях, запобігає непорозумінню з іноземними партнерами під час виконання бойових завдань.

– Вільне володіння англійською – це шлях до порозуміння між військовослужбовцями різних країн, місцевим населенням, міцна основа успішної взаємодії та взаємосумісності бойових підрозділів, – переконаний офіцер.

А яке ж навчання без якісної організації побуту? Цим питанням опікується начальник курсу майор Ігор Бужилов. Кому як не йому знати всі проблеми офіцерів і контрактників. І на шикуванні зранку, і після занять, і під час підготовки… До речі, в Одесі не потрібно думати про дах над головою – тут військовослужбовці, які прибули для проходження курсів іноземних мов, проживають безкоштовно у переобладнаній під гуртожиток казармі.

Руслан Семенюк. Фото автора.

БЛАГОДІЙНА ДОПОМОГА

Це той випадок, коли й у військових виступають сльози…

На адресу Старокостянтинівської авіаційної бригади надійшов тривожний лист від адміністрації комунального соціально-медичного закладу “Меджибізький дитячий будинок-інтернат”. У ньому керівництво виступило з проханням надати благодійну допомогу установі. Адже в будинку-інтернаті проживають 60 дітей, які страждають на глибоку та важку розумову відсталість, ДЦП, хворобу Дауна, тетрапарез, мікроцефалію та інші недуги.

Військовий колектив бригади швидко відгукнувся на допомогу підопічним інтернату, адже всі розуміли, що, на превеликий жаль, адміністрація неспроможна самостійно забезпечити життєві потреби бідолашних діток.

На загальних зборах військової частини було оголошено перелік речей, які вкрай потрібні будинку-інтернату та одноголосно вирішено організувати і надати допомогу цим дітям. В короткі строки військові зібрали дитячий одяг, іграшки, медичну кушетку, телевізор, а на зібрані кошти придбали бойлер, постіль, столовий посуд, продукти харчування та солодощі.

На чолі з командиром бригади полковником Миколою Коваленком, представники військової частини завітали до дитячого будинку-інтернату і від імені військовослужбовців принесли подарунки.

Директор дитячого будинку-інтернату Сергій Кирилюк ознайомив гостей у погонах з установою, якою керує вже 3 роки, розповів про проблеми інтернату, потреби малюків та нелегку долю цих бідолашних дітей, які, зазвичай, є нащадками неблагополучних сімей. Більшість із них не можуть вставати, говорити, мають вади внутрішніх органів.

Від побаченого накочувалися сльози й стискалося серце, а в голові невільно виникало питання: “Чому ці діти розплачуються за гріхи батьків? За що вони так страждають?”…

Одразу починаєш дивитися на світ під іншим кутом, розуміти справжні життєві цінності, берегти те, що маєш, та просити Бога допомогти таким діточкам. А всіх дорослих хочеться благати: “Ведіть здоровий спосіб життя, подумайте про майбутнє своїх дітей! Не залишайте їх без батьківської любові! Не кидайте сам на сам з бідою!”.

Тож замислитися є над чим… Цінуйте життя! Робіть добрі справи! Будьте милосердними!

Ірина Колонтай.
м. Старокостянтинів.

У Збройних Силах України затверджено Концепцію розвитку професійного сержантського і старшинського складу

Спираючись на вимоги Концепції реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року, для розвитку професійного сержантського складу Збройних Сил України було розроблено та затверджено наказ Міністерства оборони України №290, який передбачає змінити деякі підходи до цієї категорії військовослужбовців.

Концепція розвитку професійного сержантського і старшинського складу Збройних Сил України, передусім, спрямована на вирішення конкретних проблемних питань.

У перспективній моделі Збройних Сил України важлива роль відводиться, в тому числі і професійно-підготовленому сержантському та старшинському складу з високими моральними і діловими якостями, достатнім рівнем військово-технічної, психологічної та фізичної підготовки.

Концепція запроваджується, аби розв'язати проблемні питання, які не були вирішені у попередні роки, створення у Збройних Силах України умов для професіоналізації сержантів та старшин, збільшення їх прав та повноважень у навчанні, вихованні та керівництві підпорядкованим особовим складом, повного укомплектування відповідних посад військовослужбовцями військової служби за контрактом та забезпечення їх тривалої військової служби.

Зокрема, нагальним питанням сьогодні є рівень укомплектованості посад сержантського та старшинського складу військовослужбовцями військової служби за контрактом, у тому числі тих, що визначають боєздатність військових частин.

Концепція має на меті формування напрямів професіоналізації сержантів і старшин військової служби за контрактом, які спроможні взяти на себе основне навантаження бойового навчання та виховання військовослужбовців у підрозділах (екіпажах, обслугах тощо), що має забезпечити виконання підрозділами завдань за призначенням.

Основними напрямами її реалізації є внесення до Національного класифікатора України "Класифікатор професій" посад (професій) сержантського і старшинського складу.

Для досягнення мети планується завершити створення чіткої вертикалі посад та розподілу їх повноважень.

Окрім цього, на черзі стоїть завершення системи багаторівневої підготовки за базовим, середнім та вищім рівнями та удосконалення нормативно-правової бази щодо проходження військової служби та їх підготовки.

Зараз пріоритет надається комплектуванню посад сержантського та старшинського складу, які визначають боєздатність військових частин та підрозділів, військовослужбовцями військової служби за контрактом.

Згідно з документом у військах підвищується роль Ради сержантів у визначенні найбільш придатних до службового зростання сержантів та старшин відповідно до їхніх ділових, морально-психологічних та лідерських якостей.

Для цієї категорії військовослужбовців, в процесі реформування Збройних Сил України, створюються мотиваційні чинники для кар'єрного росту.

Окрім цього, реалізація Концепції передбачає чіткий розподіл функціонального призначення офіцерів та сержантів і старшин у підрозділах, підвищення ролі і відповідальності сержантського і старшинського складу за стан справ у військових колективах.

Реалізацію концепції планується здійснити у два етапи. На першому, до кінця 2014 року, передбачається виконати заходи спрямовані на внесення змін до нормативно-правових актів щодо чіткого розподілу завдань, функцій і повноважень між офіцерами та сержантами. Також визначення на державному рівні посад сержантського та старшинського складу військової служби за контрактом.

На черзі удосконалення системи підготовки сержантів та порядку проходження служби і забезпечення укомплектованості військовослужбовцями військової служби за контрактом посад цієї категорії не менш, ніж на 80 відсотків.

На другому етапі, протягом 2015-2017 років, передбачається подальше вдосконалення нормативно-правової бази та забезпечення укомплектованості сержантських посад не менше ніж 95 відсотків.

Не менш важливим залишається і підвищення соціальних стандартів до рівня, що забезпечуватиме їхню стійку мотивацію до тривалої військової служби.

Реалізація положень Концепції дозволить забезпечити професіоналізацію сержантського та старшинського складу військової служби за контрактом, значно збільшити кількісні та якісні показники укомплектованості зазначеної категорії військовослужбовців.

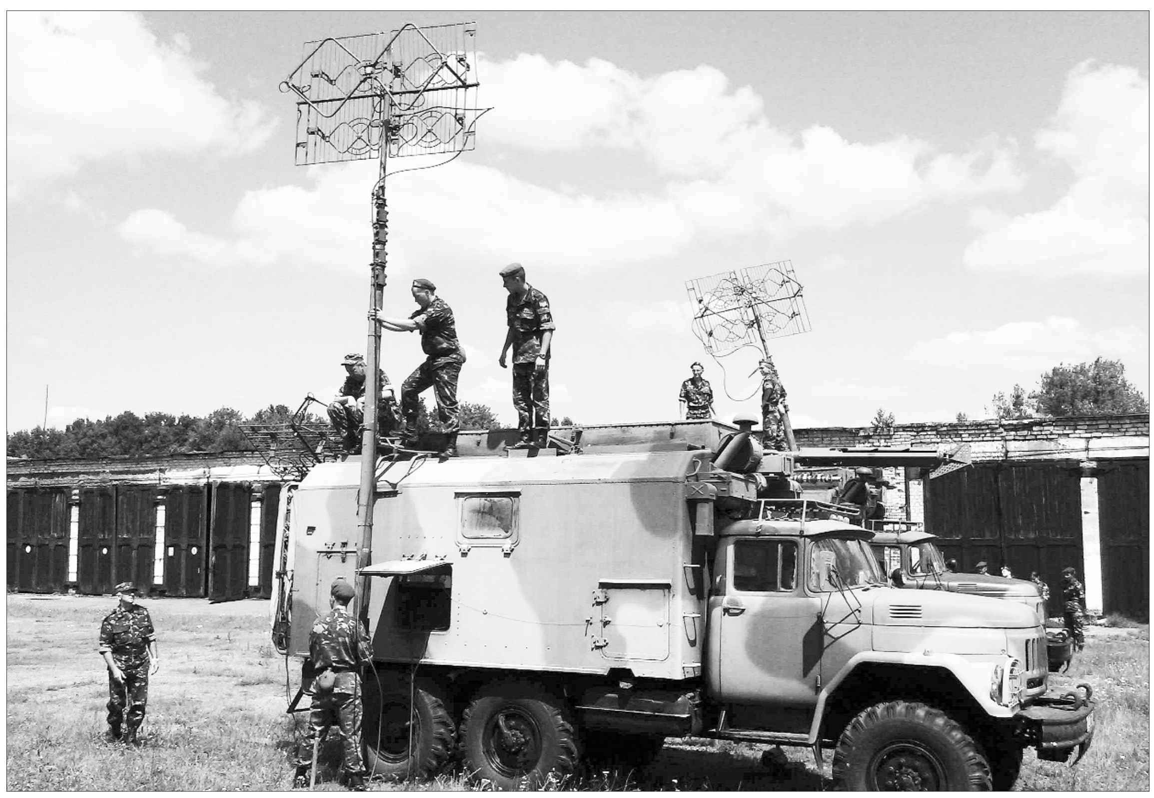
Проведені заходи дозволять розмежувати функції сержантів (старшин) та офіцерів у забезпеченні виконання підрозділом завдань за призначенням.

У підсумку, сформується сержант (старшина) Збройних Сил України, як командир-лідер, який безпосередньо керує особовим складом, навчає його, відповідає за морально-психологічний стан свого військового колективу та його готовність до виконання завдань за призначенням.

www.mil.gov.ua

600 потенційних офіцерів на фінішній прямій навчання

Багато юнаків та дівчат плекають у душі мрію про своє майбутнє. Мрія ця може бути чіткою чи розмитою, остаточною чи несформованою. Вона може зародитись у дитинстві, а може виникнути у більш дорослому віці. І не завжди мрію можна втілити в життя.

Для понад 600 студентів факультету підготовки офіцерів запасу Житомирського військового інституту імені С.П. Корольова Національного авіаційного університету колись нездійсненна мрія стати військовими практично стала реальністю. Ще навчаючись на 3-4-у курсах у цивільних вищих навчальних закладах, вони вирішили вступити до військового інституту на факультет підготовки офіцерів запасу і сьогодні вже проходять завершальний етап навчання – навчальний збір у військових частинах Збройних Сил України.

Програма підготовки офіцерів запасу розрахована на 2 роки. За нею можуть навчатися студенти 3-4-х курсів інституту та інших вищих навчальних закладів України. Відбір студентів проводиться за результатами вступних екзаменів, з урахуванням середнього бала попередніх сесій. Також обов'язковими є проходження військово-лікарської комісії та професійний психологічний відбір. Сьогодні факультет підготовки офіцерів запасу військового інституту має понад 30 спеціалізованих добре обладнаних аудиторій та класів, а сучасна навчальна техніка та озброєння, лабораторне устаткування дозволяють якісно готувати фахівців. Як зауважив декан факультету Микола Ненькін, наприкінці навчання зі студентами проводиться навчальний збір строком 30 діб, метою якого є засвоєння вивченого матеріалу на практиці.

Серед студентів другого курсу, які навчаються на факультеті підготовки офіцерів запасу, помітний відсоток дівчат, які прийшли до військового інституту не лише у пошуках другої половинки, а насамперед за покликом душі і серця.

– Я сама з сім'ї військових, а мій дід відслужив в армії 25 років. Я мріяла з дитинства пов'язати своє майбутнє з військовою справою. Отже, я тут, щоб втілити свої мрії в життя – я хочу стати офіцером, і труднощі на цьому шляху мене не лякають, – говорить студентка Анна Шевчук.

Урочистий мітинг з нагоди відбуття студентів на навчальний збір відкрив начальник військового інституту, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України у галузі науки і техніки, доктор технічних наук, професор генерал-майор Юрій Даник. Він побажав усім студентам успішно реалізувати теоретичні знання під час практичних занять на техніці, оволодіти методикою управління військовими підрозділами.

– Якщо навіть 10 відсотків з теперішніх студентів будуть проходити службу у військах, це вже позитивний результат. А для інших набутий досвід залишиться школою на все життя. Офіцери запасу – це вкрай важливий і необхідний військовий ресурс для України, а знання які молодь отримує під час навчання, знадобиться їм не лише на службі у Збройних Силах України, а й у подальшому житті, – вважає Юрій Даник.

Після навчального збору студенти складають іспит та, у разі успішного результату, їм присвоюється первинне офіцерське звання "молодший лейтенант запасу".

Отже, побажаємо хлопцям та дівчатам наполегливості й успіхів у досягненні своєї мрії – стати офіцерами Збройних Сил України.

Олексій Тригуб.

Струмочки невідомості та життєві стежини генерала Бралатана

Всередині липня у сім'ї одного з генералів-авіаторів, який, у числі інших колег, стояв біля витоків створення національних Військово-Повітряних Сил, колишнього начальника штабу озброєння – першого заступника начальника озброєння Командування ВПС України генерал-майора Петра Бралатана відбувся одразу подвійний ювілей: Петру Васильовичу та його коханій дружині Катерині Йосипівні, з якою вони колись були однокласниками, виповнилося по шістдесят…

Генерал-майор запасу Петро Бралатан присвятив своє життя служінню Вітчизні, провівши у строю три з половиною десятиліття – 35 календарних років. Більшу частину свого життя він займався тим, що у всі часи в авіації було не таким помітним і видовищним, як фігури вищого пілотажу у блакитному небі, але таким не важливим – він відповідав за справність літальних апаратів, даючи їм путівку в небо.

– Ні в якому разі не бажаючи применшити роль представників інших родів військ та військових спеціальностей, але тим самим танкістам чи ракетникам у моральному плані набагато легше ніж тим, хто служить в авіації: пішов танк у бій чи випустив в небо ракету зенітний ракетний комплекс – це одне, а тут – відправляєш у небо машину, і чекаєш на повернення льотчика, – говорить ветеран. – Це – специфіка інженерно-авіаційної служби… Відпускаєш людину у небо, дивишся їй в очі й розумієш: багато в чому саме від тебе залежить, чи повернеться він на землю, а це – надзвичайно велика відповідальність…

Свій шлях в авіації Петро Бралатан розпочав у 1970 році курсантом 1-го Харківського військового авіаційно-технічного училища. Про авіацію хлопчина з селянської родини з Вінниччини мріяв з дитинства, але прискіпливу медичну комісію, яка відбирала в облвійськкоматі кандидатів для вступу до льотних училищ, на жаль, відмінник не пройшов. Відправили до звичайного училища, так би мовити, більше приземленого – Ленінградського військового училища залізничних військ та військових сполучень. Поїхав молодий подільський хлопчина до міста на Неві, успішно пройшов усі вступні випробування й склав іспити, але вчасно зрозумів: з рейок в авіацію шляху вже не буде! Забравши документи, він повернувся до рідного села Вищеольчедаїв Мурованокуриловецького району, а незабаром завербувався на будівництво до Харкова. Хто пам'ятає ті часи, знає, наскільки нелегко тоді було залишити село: у колгоспників до певного часу навіть не було паспортів, а без основного документу будь-яка дорога не мала а ні напрямку, а ні перспектив. Єдиним шансом поїхати до міста, крім вступу до середньо-спеціальних та вищих навчальних закладів, а також служби в армії, було вербування на будівництво чи шахту. І ось, завербувавшись, Петро потрапив до Харкова, отримав довгоочікуваний "серпастий-молоткастий", а невдовзі, освоївши професію каменяра та працюючи, почав готуватися до вступу.

Навчання в училищі здібному хлопчині давалося легко, і закінчив він ХВАТУ-1 у 1974 році він із золотою медаллю. Наступні п'ять років військової служби молодого офіцера пройшли у Гончарівському. До 30-ї окремої змішаної авіаційної ескадрильї лейтенант прийшов на посаду авіаційного техніка вертольота Мі-2, а через п'ять років їхав вступати до академії вже з посади начальника технічно-експлуатаційної частини, маючи досвід обслуговування вертольотів Мі-2 та Мі-8, а також літаків Ан-2 та Ан-14.

У Військово-повітряній інженерній академії імені Миколи Жуковського навчання було, звичайно, набагато складнішим та цікавішим, аніж в училищі. Вступити до неї було непросто, але ще важче, як виявилося, було навчатися. Не проходили ніякі варіанти з родичами-високопосадовцями чи власними заслугами: для всіх умови навчання й складання заліків та іспитів були однаковими. Один із викладачів навіть казав так:

– Я Гагаріну двійку ставив і він вчився й складав, так що – вперед!..

Разом із іншими колегами-слухачами капітан Бралатан здивовано дізнавався про те, що п'ятірок і четвірок у природі, виявляється, не існує!

– Є лише трійки, але – трьох кольорів: синього, зеленого й червоного! І ті, хто з училища випускалися медалістами, раділи, коли академічна трійка була червоною! – з посмішкою згадує роки навчання генерал. – Що й казати, навчання було серйозним… Були й такі хлопці, що інтеграли ногами малювали!..

Після академії офіцер Петро Бралатан поїхав служити на Волгу – до селища Сокіл, поблизу, якого дислокувався навчальний вертолітний полк Саратовського ВВАУЛ. Там він служив на посаді начальника ТЕЧ (авіаційної), а в полку – 120 машин! І ці 120 вертольотів Мі-8, які дислокувалися на п'яти різних аеродромах, щодня виконували по три льотні зміни. Ось де було чого навчитися спеціалісту! Полк за рік налітував 103 000 годин. Для порівняння, у перші роки існування ВПС України усі полки разом мали наліт близько 80 000 годин, а в останні роки загальний наліт не завжди дотягував до цифри у 10 000…

У середині вісімдесятих років здібний та вже досвідчений авіаційний інженер майор Бралатан з частини був переведений на виробництво – став начальником відділу технічного контролю на авіаційно-ремонтному заводі, що дислокувався у місті Енгельс. Там, на заводі, офіцерові довелося служити декілька років, протягом яких він пройшов також сходинки заступника начальника заводу з якості та головного інженера підприємства. А потім – шлях на малу батьківщину, Вінниччину.

До штабу 24-ї Повітряної армії Резерву Верховного Головного командування підполковник Петро Бралатан прибув на посаду старшого офіцера інженерно-авіаційної служби, але незабаром став заступником головного інженера з ремонту авіаційної техніки. Згодом, уже у ВПС України, полковник, а пізніше – генерал-майор Петро Бралатан прослужив на керівних посадах в озброєнні Командування ВПС до самого звільнення в запас у 2004 році.

За понад тридцять років офіцерської служби на інженерних авіаційних посадах Петру Васильовичу довелося багато попрацювати й на ниві розслідування авіаційних катастроф та аварій – загалом він розслідував близько 200 льотних подій, і найстрашніша з них відбулася у Херсоні у березні 2001 року. Тоді загинуло 8 офіцерів.

– Вертоліт впав на землю одразу ж після злету, – згадує генерал, якому тоді довелося розслідувати льотну подію. – Борт був під зав'язку заправлений пальним, тому після зіткнення з землею пролунав вибух такої сили, що усе розметало в різні боки, а від розлитого по землі авіагасу все навколо вигоріло в радіусі двохсот метрів…

Як розповідає Петро Васильович, є така практика: на місці аварії чи катастрофи поставити такий самий літак чи вертоліт, що розбився, а біля нього на стоянці по можливості малюється крейдою один до одного його макет. Усі уламки, знайдені на місці падіння літального апарату, точно викладаються на намальований борт – так відтворюється картина льотної події. Коли великі за розміром уламки вже зайняли свої місця, а залишилися тільки нерозпізнані деталі й сміття, що утворилося внаслідок вибуху, на землі викладаються так звані струмочки невідомості – смуги цього сміття й дрібних уламків, вздовж яких члени комісії потім годинами ходять, вишукуючи у струмках невідомості відомі їм речі – фрагменти агрегатів та частин літального апарату. Скільки сотень таких струмочків невідомості було на пам'яті генерала Бралатана!.. А займатися в штабі озброєння доводилося ж не тільки цим, а й виконувати багато інших різнопланових завдань…

Говорячи знову ж таки про авіаремонтну мережу, що існувала у Військово-Повітряних Силах, Петро Васильович згадує про те, наскільки вірними й своєчасними були дії таких керівників авіаційно-ремонтних підприємств, як Валентин Кальонов, В'ячеслав Купч, Олексій Мостовий, Віталій Юхачов, Микола Матрунчик, Олексій Єнін, Олександр Кравчук та Петро Воронін які шукали й знаходили альтернативні шляхи й рішення, аби врятувати й поставити на ноги очолювані ними підприємства.

– Олексій Іванович Мостовий тоді одним із перших зрозумів, що розвивати потрібно не лише військову тему. Поступово й інші підприємства – в Одесі, Конотопі, Запоріжжі, Луцьку та Львові почали працювати не лише з літальними апаратами й авіаційними двигунами, не просто знаходячи нові зв'язки й шляхи, а, я б сказав, обростаючи горизонтальними й вертикальними зв'язками, без яких шансів на існування у нових економічних умовах уже не було.

За 14 років служби на керівних посадах в озброєнні Військово-Повітряних Сил особисто Петром Васильовичем та його підлеглими було зроблено дуже багато, аби авіаційна техніка, авіаційні засоби ураження були боєздатними, аби вчасно ремонтувалися літаки й вертольоти, аби своєчасно продовжувався ресурс ЛА та АЗУ.

– Наша ремонтна мережа й обраний свого часу нами шлях дозволили сьогодні мати принаймні те, що ми маємо, – переконаний ювіляр. – Єдиною помилкою тоді, на зорі створення Військово-Повітряних Сил України та розбудови авіаційно-ремонтної мережі було те, що ми намагалися врятувати всі підприємства галузі. Надаючи їм можливість втриматися на плаву, ми розподіляли техніку по всіх авіаремзаводах, а потрібно було, очевидно, дати перевагу найбільш потужним із них. Багато з інших варто було переводити на цивільні рейки, як це було зроблено, приміром, із Дніпропетровським заводом…

Звичайно, з висоти років і набутого досвіду, генерал бачить очевидність та необхідність тих чи інших рішень, втім тоді, на початку дев'яностих, коли колишній штаб армії став штабом новоствореного виду Збройних Сил молодої незалежної держави, всі вчилися, робили перші кроки, і просто не могли обходитися й без перших помилок. Але було зроблено головне: ВПС незалежної України було створено!

На жаль, з роками усе змінювалося, і не завжди – у кращий бік…

– Не потрібно далеко ходити й вести мову про авіацію передових розвинених держав, – продовжує генерал. – Наші сусіди, румуни, змогли не лише зберегти, а й розвинути свою військову авіацію. Зокрема – модернізувати літак МіГ-29 тощо. А у нас… Держава, яка за площею території та кількістю населення є однією за найбільших у Європі, і авіаційний потенціал повинна мати на рівні тих самих Німеччини та Франції, а не лише на рівні літаків, що несуть бойове чергування у складі чергових сил в системі протиповітряної оборони…

Генерал, безперечно, має рацію і має повне право так судити: це говорить не він, це свідчить його багатющий досвід та академічний рівень мислення.

З шістдесяти прожитих років більша частина була віддана служінню Вітчизні. Але ніколи не забував генерал і про найцінніше для кожного – сім'ю. разом із Катериною Йосипівною вони виховали трьох прекрасних дітей, допомагають їм у вихованні онука та трьох онучок. Старший син Андрій свій шлях розпочав, ідучи по стопах батька – закінчив Київський інститут ВПС та служив в авіації. Згодом він перейшов до Служби безпеки України, де служить і сьогодні у званні підполковника. Середній, Василь, пішов науковою стезею – сьогодні він, кандидат економічних наук, доцент, є викладачем і начальником навчальної частини Вінницького національного аграрного університету. Молодша донька Ірина стала лінгвістом, закінчивши Київський національний університет іноземних мов.

Ці лагідні літні дні подружжя ювілярів проводить на затишній, хоч і не фешенебельній, дачі неподалік від столиці військової авіації у компанії улюбленої красуні-лабрадора Естери. Петро Васильович та Катерина Йосипівна – затяті садівники. Вони виросли на землі, дуже люблять її та насправді вміють хазяйнувати. Сад генерала – це його справжня гордість. А ще він чекає на початок мисливського сезону – полювання є ще одним хобі військового мисливця зі стажем та досвідом керівництва громадською організацією військових мисливців. Ну і, звичайно, Петро Васильович ніколи не шкодує порад, коли до нього звертаються молодші товариші й колеги, а таке трапляється нерідко. Адже досвід генерала – насправді безцінний. І складається він із тих самих сотень струмочків невідомості й тисяч свідомих правильних рішень, прийнятих ім на життєвих шляхах.

Олексій Тригуб.

ПІД ВАРТОЮ

За підозрою в отриманні хабара затримано начальника Київського військового ліцею ім. Івана Богуна

На вимогу Міністра оборони України Павла Лебедєва, в оборонному відомстві та Збройних Силах України триває жорсткий контроль за фактами виявлення корупційних діянь за участю посадових осіб.

Так, на території навчально-оздоровчого комплексу Боярської філії Київського військового ліцею імені Івана Богуна (м. Боярка) було виявлене кримінальне правопорушення, передбачене ч. 4 ст. 368 КК України "Одержання хабара" відносно начальника Київського військового ліцею імені Івана Богуна генерал-майора Данила Романенка.

Правопорушення виявлено співробітниками СБ України у м. Києві по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю та слідчим відділу розслідувань корупційних, кримінальних правопорушень прокуратури м. Києва під час відпрацювання оперативної інформації.

Попередньо встановлено, що 11 липня 2013 року близько 11.30 на території навчально-оздоровчого комплексу Боярської філії Київського військового ліцею імені Івана Богуна (м. Боярка), співробітниками 2-го відділу СБ України у м. Києві по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю та слідчим відділу розслідувань корупційних, кримінальних правопорушень прокуратури м. Києва у робочому кабінеті, під час роботи приймальної комісії до вступу у військовий ліцей був затриманий за підозрою в отриманні хабара (близько 5 тис. доларів США) начальник Київського військового ліцею ім. Івана Богуна генерал-майор Данило Романенко за вирішення питання, щодо вступу абітурієнта до навчального закладу. Під час виявлення факту отримання хабара військовослужбовцем велось відеодокументування.

12 липня 2013 року о 01.50 відносно генерал-майора Данила Романенка на підставі протоколу про затримання, підписаного слідчим відділу розслідувань корупційних, кримінальних правопорушень прокуратури м. Києва, було обрано запобіжний захід взяття військовослужбовця під варту з утриманням на гауптвахті Центрального управління Військової служби правопорядку на 72 години.

Досудове розслідування по вчиненому кримінальному порушенню триває.

www.mil.gov.ua

РІШЕННЯМ СУДУ

Боржників примусять розрахуватися з ДП "Антонов"

Прокуратурою Центрального регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері до Господарського суду м. Києва подано позов про стягнення заборгованості у сумі 2 млн грн із закритого акціонерного товариства "Авіакомпанія "Аеросвіт" на користь держави в особі Міністерства промислової політики України та державного підприємства "Антонов" за виконані літаками підприємства у 2011 році міжнародні авіаційні перевезення.

Крім того, завдяки вжитим представницьким заходам, приватним акціонерним товариством "Авіакомпанія "Міжнародні авіалінії України" в ході судового розгляду позову прокурора добровільно відшкодовано державному підприємству "Антонов" заборгованість в сумі 5,1 мільйони, а також на виконання рішення Господарського суду м. Києва від 24 квітня 2013 року за тим же позовом повернуто зазначеному підприємству 13,6 мільйонів гривень за здійснені у 2012 році авіаційні перевезення.

Державне майно треба повернути

Під час проведення прокурорської перевірки Вінницькою прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері виявлено факти незаконного відчуження та реалізації нерухомого військового майна посадовими особами Вінницької філії Концерну "Військторгсервіс", що суперечить чинному законодавству стосовно використання державного майна.

З'ясовано, що у 2011 році договором купівлі-продажу посадовими особами Вінницької філії Концерну "Військторгсервіс" було реалізовано нерухоме військове майно – приміщення (магазин) без надання дозволу Міністра оборони України та без відповідного погодження Фонду державного майна України на суму 769 326 грн.

З цього приводу Вінницькою прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері 30.05.2012 року було подано позов до Господарського суду Вінницької області про визнання правочину недійсним та повернення нерухомого військового майна державі. Рішенням Господарського суду Вінницької області від 24.09.2012 року позов задоволено, постановою Рівненського апеляційного господарського суду від 14.11.2012 року рішення залишено без змін. 03.06.2013 року ухвалою Вищого Господарського суду України касаційну скаргу ТОВ "Магазин ВВВТ" залишено без задоволення, а рішення суду першої та апеляційної інстанції без змін.

Крім того, під час проведення згаданої перевірки було встановлено, що у 2009 році договором купівлі-продажу посадовими особами Вінницької філії Концерну "Військторгсервіс" було реалізовано нерухоме військове майно – приміщення (магазин) без надання дозволу Міністра оборони України та без відповідного погодження Фонду державного майна України на суму 249 603,60 грн.

Тому Вінницькою прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері 16.11.2012 року було подано позов до Вінницького міського суду Вінницької області, про визнання правочину недійсним та повернення нерухомого військового майна – приміщення (магазин) державі. Рішенням Вінницького міського суду Вінницької області від 12.03.2013 року позов задоволено.

На даний час Вінницькою прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері вживаються всі необхідні заходи для реального виконання вказаних рішень.

Вінницькою прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері й надалі здійснюється контроль за незаконним відчуженням державного майна та вживаються вичерпні заходи щодо його повернення державі.

Старший прокурор Вінницької прокуратури з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері юрист 1 класу В. Музика.

ПРОКУРАТУРА ПОВІДОМЛЯЄ

Будівлю, вартістю майже 1 млн грн, повернуто у власність Міноборони

За апеляційною скаргою першого заступника прокурора Західного регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Апеляційним судом Львівської області задоволено позов про повернення будівлі оборонного відомства у власність держави.

Як повідомили у Головному управлінні нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Генеральної прокуратури позов заявлено в інтересах Міністерства оборони України до Концерну "Військторгсервіс" та приватного підприємця.

Вказаним судовим рішенням визнано недійсним договір купівлі-продажу приміщення, розташованого у м. Броди, Львівської області, вартістю майже 1 млн грн, та зобов'язано повернути його у власність держави.

Судом встановлено, що вказана нерухомість вибула з управління оборонного відомства внаслідок її реалізації без відповідного рішення Міністра оборони України та погодження з Фондом державного майна України.

За розтрату 8,5 млн грн – кримінальна відповідальність

Генеральною прокуратурою України затверджено та направлено до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні, стосовно колишнього директора державного підприємства "Торговий дім "Етанол".

Як з'ясувалося, керівники підприємства діючи за попередньою змовою, групою осіб, шляхом службового підроблення та зловживання своїм службовим становищем вчинили розтрату чужого майна на суму понад 8,5 млн грн.

Також у Генеральній прокуратурі України повідомили, що під час досудового розслідування стосовно колишнього заступника державного підприємства "Торговий дім "Етанол" обрано запобіжний захід у вигляді застави.

Крім того, з метою відшкодування шкоди завданої злочином на майно обвинувачених накладено арешт, а також пред'явлено позов.

Державне обвинувачення підтримує Генеральна прокуратура України.

За 8 тис хабара – на 5 років за грати

Одного із районних військових комісарів Херсонської області за одержання 8 тис грн хабара засуджено до 5 років позбавлення волі.

Таке рішення стосовно вказаної військової службової особи виніс Білозерський районний суд Херсонської області. У ході слідства було встановлено, що кошти він вимагав за незаконну видачу призовнику довідки про те, що останній начебто непридатний до військової служби.

Судовим рішенням також передбачена конфіскація майна вказаної особи та позбавлення його військового звання. Кримінальну справу розслідувано та державне обвинувачення підтримано прокуратурою Південного регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері.

Виявлено нестачу мобрезерву на 5 млн

Дарницькою прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Центрального регіону України за результатами перевірки на державній акціонерній холдинговій компанії "Київський радіозавод" щодо додержання вимог Закону "Про державний матеріальний резерв" виявлено відсутність матеріальних цінностей мобілізаційного резерву, які є державною власністю, вартістю понад 5 мільйонів гривень, збереження яких не забезпечено службовими особами підприємства внаслідок неналежного виконання своїх службових обов'язків.

Відомості щодо зазначеного кримінального правопорушення, передбачених, яке попередньо кваліфіковано за ч.2 ст. 367 КК України, внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Держмайно – за заниженими цінами

Житомирською прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Центрального регіону України за результатами перевірки встановлено, що службові особи державного підприємства Міністерства оборони України – Дружбівський кар'єр нерудних копалин "Кварц" без погодження з органом управління майном, перевищуючи повноваження, здійснили відчуження майна основних засобів підприємства вартістю понад 500 тисяч гривень шляхом його реалізації за заниженими цінами, чим заподіяли шкоду державному підприємству.

Відомості щодо зазначеного кримінального правопорушення за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 365 КК України, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Майно ДП "ЦКБ "Чорноморець", вартістю понад 13,5 млн грн повернуто

Вищий господарський суд України 1 липня 2013 року підтримав позицію прокуратури щодо незаконності відчуження частини майнового комплексу державного підприємства "Центральне конструкторське бюро "Чорноморець" задовольнивши касаційну скаргу заступника прокурора Кримського регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері.

Зазначеним рішенням суду касаційної інстанції також скасовано рішення судів першої та апеляційної інстанцій і прийнято нове рішення та визнано недійсним договір купівлі-продажу нерухомого майна державного підприємства, розташованого у м. Севастополі, загальною вартістю понад 13,5 млн грн.

Наразі прокуратурою вживаються заходи щодо повернення цілісного майнового комплексу підприємства у власність держави.

Свято ретро-авіації

Завершилося вражаюче та незвичне для України дійство під назвою "Тиждень ретроавіації в Україні", яке подарував нам британський клуб "Air Squadron". Провідний науковий співробітник Державного музею авіації України Валерій Романенко – один з тих, хто з української сторони організовував це дійство. Наш кореспондент попросив його розповісти про підготовку та найцікавіші моменти візиту британців до України.

– Ідея показати історичні літаки українському загалу була похідною від ситуації, що склалася ще 2005 року. Тоді двоє англійців, Джонатан Елвес та Мексиміліан Гайнца (обидва – члени клубу "Air Squadron"), прилетіли на двох старих (побудови кінця 30-х – початку 40-х років) біпланах "Тайгер Мот" до Криму, щоб відзначити чергову річницю битви під Балаклавою часів Кримської війни 1852-54 рр. – так звану "Атаку легкої бригади", в якій англійські кавалеристи у складі 5 полків атакували і потіснили російську кінноту, але самі зазнали величезних втрат від флангового вогню російської артилерії. Ця битва вважається епічною в англійській військовій історії – як приклад самовідданості у виконанні наказу, навіть ціною власного життя. Їй присвячені вірші, написані картини й зняті кінофільми.

Оскільки британський клуб "Air Squadron" є не тільки елітним, а ще й авіаційним, вирішено було зробити реконструкцію цієї битви за участю історичних літаків.

Візит до Балаклави 2005 року виявився успішним, і заклав підвалини для більш масштабного дійства: 2013 року вирішено було не лише прилетіти значно більшою групою (до 30 літаків), але й запросити у якості патрона акції (і Почесного члена авіаційного клубу "Air Squadron") Його Королівську Високість Принца Майкла Кентського, що якраз опікувався воєнною історією, раніше брав участь у відзначенні річниці битви, і вшановував пам'ять полеглих з обох боків конфлікту.

– Валерію Дмитровичу, з чого почалася підготовка візиту та які перешкоди довелося долати, хто займався цією роботою?

– Підготовка масштабного візиту розпочалася навесні 2011 року. З англійської сторони головними його організаторами виступили вищеназвані пани Джонатан Елвес та Мексиміліан Гайнца. З українського боку була створена спеціальна комісія, яку наприкінці 2012 року очолив віцепрем'єр-міністр Уряду Олександр Вілкул.

Найбільшою перешкодою для реалізації проекту стало... авіаційне пальне! Власники дуже трепетно ставляться до своїх історичних машин, вік багатьох з яких перевищує 60 років, і використовують для їх двигунів лише високоочищений авіаційний бензин АВГАС 100 LL. До України ж це високооктанове пальне було законодавчо заборонено ввозити (хоча більшість літаків легкомоторної авіації де-факто літала саме на ньому). Ще у вересні 2012 року Уряд вніс до Верховної Ради законопроект про дозвіл на ввіз обмеженої кількості цього бензину, Проте через політичну ситуацію цей законопроект було прийнято лише 14 травня 2013 року, коли англійці вже були налаштовані більш ніж песимістично, і готувалися скасувати приліт.

Перед організаторами візиту клубу "Air Squadron", до яких увійшли представники Адміністрації Президента, Уряду, шести міністерств та ряду комітетів, повстала низка складних завдань. Перш за все, треба було організувати забезпечення польотів над великою частиною країни – від Львова до Києва, від Києва до Севастополя (аеродром Бельбек), від Києва до Львова та від Бельбеку до Львова. Забезпечення польотів включало не лише наданням мап та метеоінформації, але й забезпечення груп (загалом британські літаки йшли шістьма групами, які формувалися залежно від крейсерської швидкості машин) англомовними штурманами, підготовка аеродромів, і головне – завезення авіабензину АВГАС 100 LL на всі основні та деякі проміжні аеродроми.

– Найбільш видовищною частиною була льотна програма. Україна має досить скромний досвід організації таких дійств. Які основні моменти виникали в цьому плані?

– Так, окрім вирішення проблеми з пальним, до останнього моменту під знаком питання залишалася льотна програма. Ряд відомств, пам'ятаючи наслідки Скнилівської трагедії, за жодних обставин не хотіла брати на себе відповідальність за показові польоти. До того ж, для прильоту літаків клубу, відльоту, перельотів по Україні потрібно було більш ніж на годину закривати повітряний простір над великими аеропортами "Київ" (Жуляни) та "Львів", затримуючи ряд регулярних рейсів, що спричиняло значні фінансові втрати.

Власне льотна програма, запропонована британською стороною, була досить насиченою для України, де масові показові виступи літаків перед публікою практично були заборонені, і проходили напівлегально та далеко від великих міст. Тобто фактично багатомільйонний народ однієї з восьми авіаційних держав світу має можливість побачити літаки в небі одну годину раз на два роки над Гостомелем (під час авіасалону АВІАСВІТ-XXI), та випадково на якому-небудь аеродромі десь на невеличкому периферійному спортивному аеродромі! А потреба в авіаційних шоу в українському суспільстві, яке дало світу ряд видатних авіаторів і творців авіаційної техніки існує, і досить велика. Це підтверджено і салонами АВІАСВІТ, що збирають сотні тисяч глядачів, і публічним показом бойових літаків у Миргороді 2011 року під час навчань "Безпечне небо" – тоді лише два (!!!) винищувачі (Су-27 ПС ЗС України та F-16 ВПС США) зібрали понад десять тисяч відвідувачів за один день!

Складаючи льотну програму, англійці з великою повагою поставилися до українських військових авіаторів, любителів історії авіації та потенціальних глядачів. Під час першого підготовчого візиту панів Елвеса та Гайнца і перемовин з членами українського організаційного комітету було вирішено ввести до складу делегації клубу літак Як-3 – один із найкращих радянських винищувачів часів Другої світової війни. Цей легендарний літак взяв участь в урочистій акції – у спільному строю з двома сучасними реактивними винищувачами Повітряних Сил Збройних Сил України він пролетів від Василькова до Жулян, символізуючи повернення на один із бойових аеродромів часів війни і спадкоємність традицій. Крім того, Як-3 виконав ще й показовий політ над аеродромом Жуляни, щоб тисячі українців і гостей нашої держави змогли побачити і на землі, і у повітрі, на яких бойових літаках воювали з асами люфтваффе їх діди й прадіди.

– Валерію Дмитровичу, чому саме Державний музей авіації став центром показів та базою "Air Squadron", і на скільки правильним було це рішення?

На початковому етапі треба було вибрати аеродроми для базування літаків делегації британського авіаклубу. Звичайно, акцію державного рівня доречно було б проводити в Києві. Саме тут можна було б показати історичні і сучасні легкомоторні літаки якнайбільшій кількості глядачів з усієї України, бо любителям авіації з ряду областей значно легше дістатися до столиці, ніж до Криму або Львова.

У Києві спочатку розглядалися три місця базування: спортивний аеродром "Чайка", під Києвом, територія Державного підприємства "Антонов" та Державний музей авіації (далі ДМА). Проте "Чайка" була закрита на ремонт, і досить віддалена, ДП "Антонов" – закрите підприємство, і для вільного доступу публіки були певні застереження, тому беззаперечним лідером виявився саме авіамузей. Він розташований недалеко від центру міста, має досить майданчиків для статичного показу, а близькість аеропорту "Київ" (Жуляни) вирішувала проблеми посадки, зльоту і диспетчерського обслуговування. Крім того, музей активно боровся за право приймати історичні літаки – підготував і передав листа-запрошення Принцу Майклу Кентському, підтримував сталі контакти з клубом "Air Squadron", постійно співпрацював з оргкомітетом та очолив один із найважливіших напрямків діяльності – роботу з популяризації акції у засобах масової інформації. Оскільки всі дні візиту делегації британського авіаклубу до Києва були робочими (1-4 липня), співробітники вирішили не закривати музей аж до дев'ятої вечора, щоб якнайбільше відвідувачів мали змогу подивитися на літаки навіть після роботи.

– Подія такого масштабу – результат успішної співпраці багатьох відомств. Хто конкретно опікувався, щоб акція була вдалою?

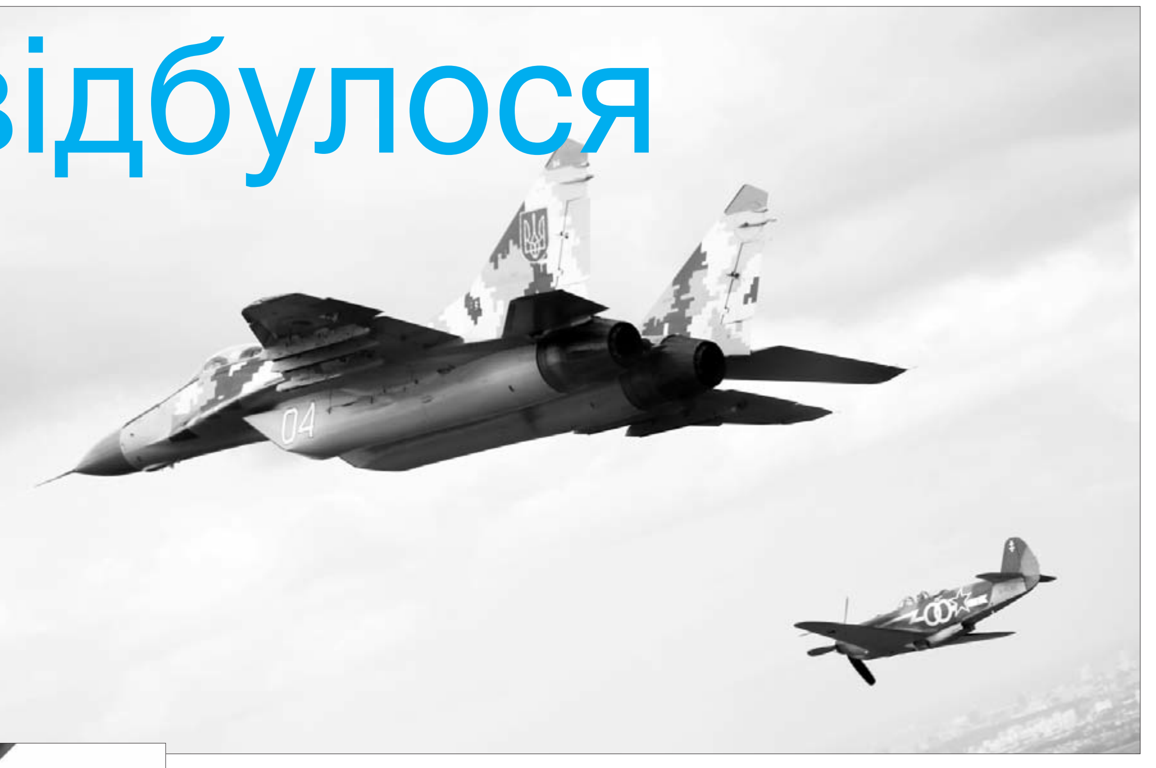
– Важливим аспектом підготовки візиту була його інформаційна підготовка. Я займався цим у тісній співпраці з Вашим виданням та співробітниками Укрдержтелерадіо і ТРК "Київ". Треба було не лише повідомити громадськість про подію, а й максимально докладно інформувати представників мас-медіа про деталі та плани її перебігу. Для цього була проведена прес-конференція в Агентстві новин "Укрінформ", пі-

в Україні відбулося

дготовлена та випущена в ефір напередодні події спеціальна передача на ТРК "Київ" про музей, створено кілька інформаційних сторінок на сайті ДМА та розіслані прес-релізи до більшості телеканалів, радіо, газет, журналів та інтернет-ресурсів.

Головний тягар підготовки й проведення акції, звичайно, несли на собі представники Повітряних Сил ЗС України. Детальні плани перельотів та повітряних показів відпрацьовували у співпраці з Державіаслужбою та "Украерорухом" генерали С.Дроздов та А.Вашутін, командування Васильківської та Севастопольської авіаційних бригад, представник Генерального штабу полковник Г.Коваленко. Майор Сергій Дроздов як штурман відмінно супроводжував літаки британського клубу під час всіх перельотів по території України.

Базування літаків клубу "Air Squadron" у Державному музеї авіації, повітряні й наземні операції з ними, ефектний льотний показ були б неможливі без активної і висококопрофесійної допомоги керівництва міжнародного аеропорту "Київ" (Жуляни) О.Нестеренка, О.Петровського, А.Румянцева та керівників служб аеропорту С.Колесника та О.Любицького.

З самих витоків акції, ще з 2005 року і на протязі нинішнього візиту, з клубом співпрацював як штурман та організатор – один із керівників "Української школи пілотів" В.Руснак.

Цікаві моменти почалися з самого початку візиту. Наприклад, завдяки споттерам багатьом вдалося побачити посадки британських літаків у Львові 30 червня у режимі реального часу (онлайн трансляції).

Рекордною була кількість представників мас-медіа: лише за перші три дні було акредитовано понад 200 співробітників телеканалів, радіо, газет, часописів та інтернет-ресурсів з України, кілька знімальних груп з російських телеканалів (Першого, НТВ, РТР), журналісти двох часописів з Росії, представники всіх міжнародних агентств новин, акредитованих в нашій державі (BBC, Асошіейтед Прес, Франц прес, Рейтер та інших). 4 липня акредитацію взагалі довелося припинити через масовий наплив глядачів, і пропускали за посвідченнями, тому навіть цей досить великий перелік є неповним. Активна співпраця з засобами масової інформації забезпечила небувалу для музею кількість глядачів – понад 12 тисяч за чотири дні "Фестивалю ретролітаків", як було названо наземний та льотний показ літаків британського авіаційного клубу "Air Squadron" у Державному музеї авіації. Це більше, ніж за весь 2012-й рік!

– Розкажіть коротко про найцікавіші, з Вашої точки зору, моменти акції?

1 липня 24 літаки клубу прибули до Державного музею авіації, де вишикувалися на оглядових майданчиках перед та за колекцією стратегічних бомбардувальників. Маленькі літачки дуже зворушливо сприймалися на фоні величезних бойових машин. Музей через заходи безпеки був цього дня закритий, і журналісти мали змогу знімати посадку на аеродром Жуляни, зарулювання на територію музею та розстановку літаків на оглядових майданчиках. Особливу зацікавленість представників мас-медіа викликав літак "Бічкрафт "Барон" BE58, на якому прилетів Принц Майкл Кентський – журналісти вперто робили наголос на його особі, хоча головою делегації офіційно був пан Тім Кларк, Голова клубу, а Його Королівська високість – лише Почесний член клубу. До речі, пан Кларк пілотував саме цей літак, а Принц

Майкл Кентський був другим пілотом на його борту. Прес-конференція не була запланована, проте англійці на моє прохання поспілкувалися з журналістами. Першим до них підійшов пан Крістофер Фойл, що робить бізнес з українськими літаками ДП "Антонов" (перевезення надважких і великогабаритних вантажів на Ан-124 "Руслан"). Потім на запитання представників медіа (телеканалів, радіо, газет та журналів) відповів один із організаторів перельоту пан Джонатан Елвес. А справжніми "зірками" стали обидві жінки-льотчиці, що особисто пілотували свої літаки – пані Поллі Вачер, що навчилася пілотувати літак у 50 років, будучи вже бабусею, та здійснила навколосвітню подорож на своєму Piper Dakota, збираючи кошти на пенсії для авіаторів-інвалідів, та пані Сюзі Уіткомб, британська художниця.

2 липня виставку британських літаків відвідали керівники держави, голова міської державної адміністрації та керівник Солом'янської РДА, де розташований ДМА. Екскурсію проводив директор музею професор Ю.Зіатдінов.

3 липня з 06-30 до 07-15 ранку 14 літаків клубу перелетіли на аеродром Васильків, де проходили спільні польоти: британські пілоти-ветерани (віком від 60 до 73 років) отримали можливість політати на винищувачах МіГ-29УБ ПС ЗС України, натомість українські авіатори і всі ті, хто брав активну участь у підготовці візиту, змогли відчути себе піонерами авіації у відкритих всім вітрам кабінах маленьких старовинних біпланів, або льотчиками-винищувачами часів Другої світової. Так, на кращих американських винищувачах минулої війни P-51 "Мустанг" політали заступник командувача ПС ЗС України генерал С.Дроздов, один із керівників військово-історичного клубу "Зірка" О. Шереметьєв (що організовував і фінансував наземну військово-історичну реконструкцію "Атаки легкої бригади" 6-го липня у Балаклаві) та льотчик-випробувач ДП "Антонов" Герой України О. Галуненко. Серед "других пілотів" Як-3 був, наприклад, Архієпископ Білоцерківський і Богуславський Августин – голова синодального відділу УПЦ по взаємодії зі Збройними Силами! А мені особисто вдалося виконати навіть два польоти – на радянському Як-11 до Василькова, і на "Мустангу" з 73-річним пілотом Робсом Ламплоу, що під час зворотного польоту до Києва встиг показати всі маневри, на які був здатний американський винищувач на малій висоті!

На жаль, через несприятливі погодні умови (нижній край хмарності сягав лише 180 метрів при призначеній висоті польоту у 450 метрів) довелося відмовитися від прольоту над Києвом вздовж Дніпра під час повернення з Василькова. Цей ефектний проліт над історичними місцями столиці, якого чекали сотні фотографів на обох берегах, був розроблений, запланований і узгоджений у всіх деталях, але відмінений за 10 хвилин до старту.

4 липня Принц Майкл Кентський разом із Головою клубу "Air Squadron" паном Тімом Кларком та Віце-прем'єром Уряду Олександром Вілкулом урочисто відкрили у ДМА почесний знак на честь перельоту до України на історичних літаках делегації британського авіаційного клубу "Air Squadron" як символ дружби та спільних цінностей у збереженні історії світової авіації. Після цього у музеї було коротко відзначено день народження Його Королівської Високості, якому 4 липня виповнився 71 рік, і вручено подарунки від президента України, Уряду, Міністерства оборони, міськдержадміністрації Києва, Державного музею авіації та ряду громадських об'єднань.

А потім пройшов найцікавіший для відвідувачів день – не лише з наземним показом, але й з реальними польотами на невеликій висоті, всі елементи якого відбувалися на очах глядачів. Коментував польоти, представляв літаки та пілотів, що брали участь, провідний науковий співробітник музею Валерій Романенко, якому допомагали штурман із Бориспільської авіабригади ПС ЗСУ майор Сергій Дроздов та заступник директора ТОВ "Українська школа пілотів" Василь Руснак.

5 липня зранку всі літаки клубу відлетіли з Києва до Севастополя (аеродром Бельбек), де була запланована велика льотна програма. Після наземної фази історичної реконструкції Балаклавської битви над Федюкінськими висотами з'явилися чотири біплани "Тайгер Мот", що символізували полки британської кавалерії. Їх із лівого флангу атакували винищувачі "Мустанг", що позначали російську артилерію, після чого з одного із легких літаків на поле бою скинули тисячі квітів у пам'ять про полеглих з обох сторін…

На зворотному шляху до Великої Британії делегація клубу "Air Squadron" здійснила проміжну посадку на аеродромі Гавришівка під Вінницею, де відбулася зустріч з командуванням Повітряних Сил ЗС України.

Віктор Гедз.
"Крила України".

КОНТРАКТИ

Із прицілом на А400М

Міністерство оборони Казахстану зацікавилося можливістю закупівлі двох військово-транспортних літаків А400М Atlas. Про це, як повідомляє Jane's, заявив міністр оборони країни Адильбек Джаксибеков. За його словами, з європейським авіабудівним концерном Airbus також може бути підписана угода про створення на території Казахстану технічного центру з обслуговування військових літаків цієї компанії.

Як відзначає Jane's, Казахстан уперше зацікавився А400М в 2010 році, однак перші конкретні кроки були зроблені тільки в 2012 році. Тоді й почалися попередні переговори про закупівлю військово-транспортних літаків. Наприкінці 2012 року заступник міністра оборони Казахстану Талгат Жанжуменов оголосив, що військові можуть придбати до чотирьох нових транспортників А400М. У цей час сторони продовжують переговори, однак конкретна дата, коли може бути укладений контракт поки невідома.

Розробка транспортника А400М ведеться з початку 2000-х років. Фінансуванням проекту займаються Франція, Німеччина, Іспанія, Великобританія, Туреччина, Бельгія, Малайзія й Люксембург. Ці держави планують придбати 174 нових літака, перші чотири з яких повинні бути передані Франції до кінця 2013 року.

Тим часом, міністр оборони Казахстану Джаксибеков відзначив, що військове відомство має намір скористатися опціоном на закупку додаткових шести військово-транспортних літаків С295, що також випускаються концерном Airbus. У цей час на озброєнні країни перебувають два такі транспортники, придбані у березні 2012 року й передані замовникові в середині січня 2013 року.

ТЕСТИ

Перспективний військово-транспортний літак Іл-476 (Іл-76МД-90А) приступив до державних спільних випробувань Міністерства оборони Росії. В рамках першого етапу літак зробив уже три польоти, останній з яких відбувся 12 липня 2013 року. Як очікується, перший етап перевірки транспортника завершиться в листопаді поточного року.

Почались спільні випробування Іл-476

Програма першого етапу державних спільних випробувань складається із двох етапів: доводочного й оцінночного. Фахівцям Міністерства оборони Росії й Авіаційного комплексу імені Ільюшина передує перевірити льотні характеристики Іл-476, а також оцінити всі системи і обладнання літака, включаючи пілотажно-навігаційний комплекс, системи автоматичного управління та відповідач держрозпізнавання.

За підсумками першого етапу спільних випробувань, Міноборони Росії затвердить акт з попереднім висновком про випуск попередньої партії. Цей документ дозволить підприємству почати серійний випуск транспортників. Заводські випробування Іл-476 завершилися в травні 2013 року. З кінця лютого поточного року триває складання перших трьох серійних літаків, які, як очікується, будуть передані ВПС Росії в 2014 році.

В УМОВАХ КРИЗИ

Чехія подовжила оренду Gripen

Міністерство оборони Чехії подовжить договір оренди шведських винищувачів JAS 39 Gripen. Про це, як повідомляє Defense News, заявив міністр оборони країни Властіміл Піцек. За його словами, парламент Чехії схвалив подовження договору, і тепер протягом 30 днів свою згоду повинен дати прем'єр-міністр Іржи Руснок. Крім того, Піцек відзначив, що нові умови угоди будуть розширені, однак подробиці не розкрив.

Чехія й шведська компанія Saab підписали договір оренди винищувачів Gripen в 2004 році. Сума угоди склала 19,6 мільярда чеських крон (986, 3 мільйони доларів). За умовами договору, ВПС Чехії одержували 14 бойових літаків на десять років. Дія договору закінчується наприкінці 2014 року. Раніше Saab запропонувала чеським військовим кілька варіантів оренди винищувачів від трьох до 11 років і вартістю – від п'яти до 14, 5 мільярда крон.

Переговори про можливе подовження договору оренди ведуться протягом останніх двох років. Міністерство оборони Чехії оголосило, що умови угоди для нього не вигідні, і військові мають намір провести відкритий тендер на поставку нових бойових літаків. У грудні минулого року Олександр Вондра, що посідав тоді пост міністра оборони Чехії, заявив, що Saab погодилася знизити вартість оренди Gripen на мільярд чеських крон, завдяки чому нова угода "стала більш привабливою".

У рамках діючого договору міністерство оборони Чехії планувало викупити орендовані винищувачі, однак через нестачу коштів, відмовилося від цієї ідеї. Не виключено, що можливість викупу бойових літаків буде включена й в умови нової угоди оренди.

ЗАКУПКИ

Чилі оголосить тендер на поставку транспортників

Міністерство оборони Чилі має намір оголосити тендер на поставку восьми нових військово-транспортних літаків, повідомляє Jane's. У складі чилійських ВПС вони повинні будуть замінити застарілі транспортники CN235 і С212. Вимоги до нових літаків раніше були представлені уряду Чилі, який схвалив проведення тендеру.

Протягом останніх кількох тижнів чилійське військове відомство розіслало низці компаній листа із запитом на інформацію про військово-транспортні літаки. На них відгукнулися європейський авіабудівний концерн Airbus і італійський консорціум Finmeccanica/Alenia Aermacchi. Тендер буде оголошений після вивчення інформації про транспортники. Як очікується, це станеться до кінця липня 2013 року.

Чилійське міністерство оборони присвоїло закупівлям військово-транспортних літаків статус термінових. Переможця тендера військові оголосять уже у вересні поточного року. Які саме літаки будуть запропоновані військовим, поки невідомо. Втім, найімовірніше мова йде про транспортники С295 і С-27J Spartan.

НА ПРОДАЖ

Флагманський корабель з молотка

Міністерство оборони Фінляндії має намір виставити на продаж флагманський корабель – мінний загороджувач "Пох'янмаа". Про це, як повідомляє Ilta Sanomat, заявив командуючий ВМС Фінляндії контр-адмірал Велі-Юка Пеннала. За його словами, корабель буде виставлений на торги в тому вигляді, якому покине фінський флот, а якщо покупця на нього не найдеться, військові передадуть флагман до музею.

"Пох'янмаа" був побудований в 1978 році на верфях у Гельсінкі, а списання корабля заплановано на 2015 рік. За словами командуючого фінським флотом, бойові можливості ВМС після списання мінного загороджувача значно зменшаться.

Водотоннажність "Пох'янмаа" – 1,5 тисячі тонн при довжині 78,6, ширині 11,2 і осіданні 3,3 метра. Корабель здатний розвивати швидкість до 19 вузлів, а дальність його ходу складає 3,5 тисячі миль. Мінний загороджувач оснащений системою керування вогнем Philips 9LV220, артилерійськими установками Bofors 70 Mk.1 калібру 57 міліметрів і Bofors 70 калібру 40 міліметрів, двома зенітними установками ЗУ-23-2 калібру 23 міліметра й двома кулеметами НСВ калібру 12,7 міліметра. Корабель здатний нести глибинні бомби або контейнери з мінами Sea Mine 2000.

НА ОЗБРОЄННЯ

Польща купила 44 саперні машини

Міністерство оборони Польщі придбало в компанії AMZ Kutno 44 машини знешкодження боєприпасів Topola-S, повідомляє Jane's. Сума угоди склала 14,8 мільйона доларів. За умовами контракту, 15 машин повинні бути передані замовнику до кінця поточного року, а, що залишилися – 29 Topola-S – протягом 2014 року.

У складі інженерних військ збройних сил Польщі нові саперні машини використовуватимуться для розмінування полів, що залишилися після Першої й Другої світових воєн. У цей час у Польщі працюють 39 постійних саперних бригад, які щорічно виявляють і знищують 300-400 тисяч елементів бомб, снарядів та різних підривних пристроїв. Для проведення операцій використовуються застарілі машини Star і Honker.

Куплені військовими машини створені на базі італійських позашляховиків Iveco з колісною формулою 4x4. Машини оснащені спеціальними детонаційними камерами, здатними витримати вибух потужністю до 3,5 кілограмів тротилу.

Саперні машини були розроблені AMZ Kutno за контрактом з міністерством оборони Польщі, підписаному у квітні 2010 року. Загальна вартість проекту склала 800 тисяч доларів. Раніше міністерство оборони Польщі придбало 45 причепів Topola-P, також оснащених різними саперними інструментами й детонаційною камерою. Вартість цього встаткування склала 5,62 мільйона доларів.

АМБІЦІЇ

Україна претендує на проведення Міжнародного конгресу астронавтів у 2016 році

Україна в квітні цього року подала офіційну заявку на проведення в Києві Міжнародного астронавтичного конгресу в 2016 році. Про це Прем'єр-міністр України Микола Азаров повідомив 10 липня під час робочої зустрічі з виконавчим директором Міжнародної астронавтичної федерації (МАФ) Крістіаном Файхтінгером.

"Я хочу подякувати Вам за прийняття заявки України на проведення Міжнародного астронавтичного конгресу в 2016 році в Києві", – сказав Микола Азаров. Він підкреслив, що Україна має розвинену аерокосмічну галузь, зокрема зараз реалізується програма з розвитку космічної галузі на період до 2032 року і ведуться спільні космічні проекти з багатьма країнами.

У робочій зустрічі Прем'єр-міністра України М.Я. Азарова з виконавчим директором МАФ К. Файхтінгером взяли участь: віцепрем'єр-міністр України О.Вілкул, перший заступник голови Державного космічного агентства України С. Баулін, Генеральний конструктор-Генеральний директор КБ "Південне" О.Дегтярев.

Міжнародний астронавтичний конгрес (МАК) – це щорічний форум, на який збираються представники всіх космічних держав світу – до 4 000 учасників. Спільна ініціатива ДКА України та ДП "КБ "Південне" про проведення в Києві Міжнародного астронавтичного конгресу в 2016 році отримала підтримку з боку українського уряду, Київської державної міської адміністрації, НАН України, провідних українських університетів і підприємств космічної галузі.

Пропоноване місце проведення конгресу – Міжнародний виставковий центр (МВЦ) – найбільший виставковий комплекс України і один з визнаних лідерів у проведенні авторитетних міжнародних форумів.

У період з 8 по 11 липня 2013 року виконавчий директор МАФ Крістіан Файхтінгер здійснив інспекційну поїздку до України: у міста Київ, Житомир і Дніпропетровськ – де ознайомився з об'єктами інфраструктури, пропонованими для проведення заходів конгресу.

Наприкінці вересня 2013 року в Китаї відбудеться 64-й Міжнародний астронавтичний конгрес, в ході якого буде здійснено остаточний вибір країни для проведення МАК-2016. Другим претендентом на проведення МАК-2016 є Мексика.

ІЗ ЗАЛИ ЗАСІДІННЯ

Про космос думаємо разом

У період з 9 по 10 липня 2013 року у місті Євпаторія відбулася четверта Нарада представників органів виконавчої влади держав-учасниць СНД з питань співробітництва в космічній сфері.

Метою заходу, що проводиться раз на рік, починаючи з 2010 року, почергово в країнах Співдружності Незалежних Держав є обговорення актуальних питань багатосторонньої взаємодії у сфері дослідження та використання космічного простору в рамках СНД. Попередні наради проводились в Російській Федерації (2010 рік), Республіці Білорусь (2011 рік), Республіці Казахстан (2012 рік). Координатором таких заходів є Виконавчий комітет СНД (м. Москва). Організовує Нараду Державне космічне агентство України.

У заході взяли участь делегації Виконкому СНД, Федерального космічного агентства (Російська Федерація) на чолі з керівником В.Поповкіним, Національного космічного агентства Республіки Казахстан на чолі з його Генеральним директором Т.Мусабаєвим, НАН Білорусі, Азеркосмосу, Міністерства оборонної промисловості Азербайджану, НАН Таджикистану, НАН Киргизстану та Державного космічного агентства України на чолі з Головою Ю.Алексеєвим. Крім того, до участі в Нараді були залучені представники підприємств, що працюють у космічній сфері, від України, Російської Федерації та Республіки Казахстан. Загальна кількість учасників заходу – майже сімдесят осіб.

Порядок денний Наради включав низку актуальних питань багатосторонньої взаємодії, зокрема:

– про актуалізацію чинної договірно-правової бази багатостороннього співробітництва в космічній сфері;

– про інтеграцію наземних інфраструктур, що використовують сигнал системи ГЛОНАСС;

– про створення Об'єднаної системи супутникового моніторингу сільського господарства країн СНД;

– про створення міждержавної системи космічного моніторингу надзвичайних ситуацій.

За результатами проведення Наради підписано Протокол, координатором виконання якого до проведення наступного такого заходу буде українська сторона.

Програмою заходу також передбачалося відвідання його учасниками Національного центру управління та випробувань космічних засобів, що належить до сфери управління Державного космічного агентства України.

ПРОЕКТИ

Уряд Білорусі схвалив союзну програму зондування Землі

Рада міністрів Білорусі схвалила проект програми Союзної держави "Розробка космічних і наземних засобів забезпечення споживачів Росії і Білорусі інформацією дистанційного зондування Землі" ("Моніторинг-СГ"), повідомляє Ej.by.

Відповідне рішення міститься в Постанові Радміну № 590. Згідно з документом, проект програми був розроблений і представлений Національною академією наук Білорусі.

У рамках союзної програми будуть створені нові зразки бортової і наземної, спеціальної та наукової апаратури, матеріалів і перспективної елементної бази з поліпшеними характеристиками. Крім цього, планується розробка апаратно-програмних комплексів і навчально-методичних засобів для підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців у галузі дистанційного зондування землі з використанням сучасних комп'ютерних, інформаційних і телекомунікаційних технологій.

Згідно з рішенням Радміну, проект союзної програми був узгоджений з усіма зацікавленими республіканськими органами державного управління та найближчим часом в установленому порядку буде внесено на розгляд Ради міністрів Союзної держави.

СПІВПРАЦЯ

"Байтерек": тристороння кооперація

Космічне агентство України направить до Казкосмос і Роскосмос свої пропозиції щодо перспектив співпраці за проектом "Байтерек".

Така домовленість досягнута за результатами тристоронньої зустрічі глав космічних відомств, яка відбулася в рамках наради представників органів виконавчої влади держав – учасниць СНД з питань співробітництва в галузі, що проходить в Євпаторії. Голова Національного космічного агентства Республіки Казахстан Талгат Мусабаєв, керівник Роскосмоса Володимир Поповкін та голова Державного космічного агентства України (ДКАУ) Юрій Алексеєв після обговорення питань взаємодії та перспектив реалізації на космодромі Байконур проекту "Байтерек" на базі ракети-носія "Зеніт" підписали спільний протокол. Україна зацікавлена у використанні ракети-носія "Зеніт" в програмі створення космічного ракетного комплексу (КРК) "Байтерек". Це дозволить зміцнити ринкові та іміджеві позиції РН "Зеніт" і розширити міжнародне співробітництво з Казахстаном у космічній сфері. Вже є досвід тристоронньої міжнародної кооперації за програмою "Дніпро". Даним протоколом зустрічі керівників космічних агентств підтверджено необхідність створення КРК "Байтерек" на космодромі Байконур за участю Казахстану, Росії та України.

АВАРІЇ

На "Протон-М" невірно поставили датчики

Катастрофа ракети-носія "Протон-М" з трьома супутниками "Глонасс-М" могла відбутися через неправильну установки блоку датчиків кутових швидкостей.

Про це "Інтерфаксу" повідомило джерело, близьке до розслідування.

Комісія після вивчення всіх обставин аварії схиляється до того, що її причиною могло послужити неправильне підключення блоку датчиків кутових швидкостей. При приєднанні блоку могли переплутати низ і верх, а саме закріпити блок під кутом 180 градусів від необхідного положення.

В результаті, система управління ракети отримувала від блоку датчиків помилкові дані про орієнтацію, що згодом призвело до падіння ракети прямо на стартовий полігон на Байконурі.

ПЛАНИ

Двигун для ракети на Марс NASA розроблятиме разом з Японією

Нещодавно Національним управлінням Сполучених Штатів Америки з аеронавтики і дослідження космічного простору (NASA) були розпочаті переговори з аерокосмічним агентством Японії ДЖАКСА відносно сумісних розробок двигуна для створення нової ракети-носія, яка в недалекому майбутньому доставить експедицію на Червону планету. Однак це стосується не тільки експедицій на Марс, але і на Місяць, а також багатьох інших об'єктів за межами орбіти Міжнародної космічної станції.

За матеріалами газети "Санкей", таке рішення допоможе значно зменшити майбутні витрати, а також здатне прискорити процес створення подібного носія.

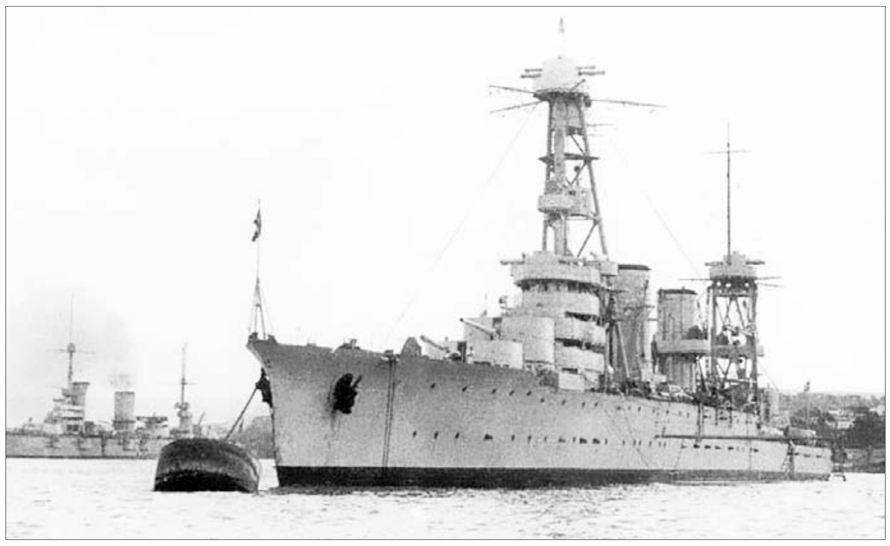
У верхній ступені нової важкої ракети-носія SLS (Space Launch System – "Система запуску в космос"), яка на даний момент розробляється в Сполучених Штатах Америки, передбачається використання двигуна, розробленого за допомогою корпорації Mitsubishi heavy industries для нової японської важкої ракети Н-3. В цілому американці залишилися задоволені характеристиками двигуна, так як вони повністю відповідають усім їх вимогам.

У найближчих планах NASA значиться здійснення першого запуску пілотованого космічного корабля самого нового покоління після 2021, використовуючи при цьому SLS. Згідно з попередніми даними, передбачається використання ракетиносія для відправки космонавтів на Марс в 2030-х роках.

Согласно Указу Президента Украины праздник работников морского и речного флота и военнослужащих Военно-Морских Сил Украины отмечается ежегодно в последнее воскресенье июля, в этом году праздник выпадает на 28 июля. С 2012 года День флота Украины отмечается совместно с Днем Военно-Морского Флота России. Самым весомым из исторических событий для установления даты празднования Дня флота Украины признан морской поход и победа киевского князя Олега под Константинополем в июне – июле 907 года, однако есть не менее важные события, которые легли в основу этого праздника, и одним из них является героическая эпопея крейсера "Красный Кавказ" в годы Великой Отечественной Войны.

На румбах "Красного Кавказа"

Корабли – как люди. У них не только свое имя, но и своя осанка, своя биография, свой собственный характер. Корабли как бы вбирают в себя все от людей, которые ведут или вели их, и тогда корабль становится историей. Так случилось с "Красным Кавказом" первым крейсером советской постройки. Гвардейский крейсер "Красный Кавказ" кузница кадров советского флота. Здесь прошли хорошую школу обучения и воспитания многие моряки, ставшие потом видными адмиралами Советского флота. Среди них: Н.Кузнецов, впоследствии народный комиссар Военно-Морского Флота СССР, адмиралы В.Алафузов, И.Елисеев, П.Мельников, П.Уваров и другие...

Легкий крейсер Военно-Морского флота СССР "Красный Кавказ" создавался по проектам и чертежам отечественных конструкторов. Крейсер был заложен в 1913 году на судостроительном заводе "Руссуд" в г. Николаев под названием "Адмирал Лазарев", кодовое имя – проект "Балашка". В июле 1916 года был спущен на воду в 48% готовности от сдаточной. На его долю выпали жестокие испытания 1-й мировой войны, революционные потрясения гражданской войны и иностранной интервенции на Юге России. Крейсер устоял...

В январе 1918 года работы по достройке были прекращены при готовности 55%... Советом труда и обороны СССР в 1924 году принимается решение о возобновлении строительства крейсера. Но работы так и не начались... 16 марта 1926 года Реввоенсовет принимает разработанный в научно-техническом комитете проект достройки крейсера, для вооружения которого планировалось взять с поставленных на слом балтийских кораблей восемь 203-мм орудий. Только в начале 1927 года недостроенный крейсер поставили в док для очистки от ржавчины. Работы в минимальном объеме, в виду финансовых трудностей, удалось начать в сентябре, и только в мае 1929 года, после утверждения плана достройки, они развернулись в полном объеме.

Строили его рабочие и инженеры Николаевского судостроительного завода. Он первенец первой советской пятилетки. Достройка крейсера была включена в первую очередь на 1926/27-1929/30 финансовые годы. 25 января 1932 года над палубой, над замершим строем моряков медленно поднялся, коснулся флагштока и затрепетал на ветру Военно-морской флаг. Корабль вошел в строй Черноморского флота под названием "Красный Кавказ". Это был первый крейсер советской постройки, один из самых совершенных кораблей флота в то время. Приказом РВС СССР №014 от 9 марта 1930 года в составе Морских Сил Черного моря (МСЧМ) была сформирована дивизия крейсеров, в которую вошли линкор "Парижская коммуна", крейсера "Червона Украина", "Профинтерн" и "Красный Кавказ" (по вступлении в строй).

28 апреля 1931 года Реввоенсовет принял решение о вооружении крейсера "Красный Кавказ" 180 мм артиллерийскими системами. План вооружения корабля 180 мм дальнобойными орудиями руководство ВМС включило в "Программу строительства Морских сил РККА на 1926/27-1931 год", со сроком начала государственных сдаточных испытаний – 1 мая 1931 года. Изготовление 180мм орудий было возложено на завод "Большевик", на Ленинградский металлический завод – изготовление и монтаж башенных установок, а на Ижорский завод – брони башенных установок...

Вместо пятнадцати 130 мм орудий с броневыми щитами на крейсере установили четыре новейших 180 мм дальнобойных орудия, управляемых системой центральной наводки, а для запуска разведывательного гидросамолета впервые в отечественном флоте была применена катапульта. (В 1939-1940 гг. во время капитального ремонта катапульту демонтировали). Четыре орудия "Красного Кавказа" могли выпускать в минуту не меньше металла, чем пятнадцать прежних орудий, причем с огромной точностью и на большое расстояние. Теоретически орудия главного калибра (ГК) были рассчитаны для стрельбы на дальность 200 артиллерийских кабельтовых (36,574км). В башнях не было своих дальномеров и автоматических приборов управления стрельбой (ПУС) артиллерии. Только гораздо позднее, в процессе эксплуатации, система ПУС будет заменена на более совершенную систему "Молния". Минно-торпедное вооружение крейсера включало: торпедные аппараты образца 1913 года системы Гончарова с электромеханическими приводами наведения (запасной привод – ручной), систему приборов управления торпедной стрельбой (ПУТС) – ГАК-2 (1926г.) и общий боезапас 24 торпеды. Установка четырех трехтрубных аппаратов позволяла осуществлять залповую стрельбу торпедами.

Большое внимание было уделено зенитной артиллерии; в результате водоизмещение крейсера увеличилось до 9000т, а скорость снизилась на пол-узла. "Красный Кавказ" был, так сказать, предтечей новых советских крейсеров, занимавших особое место среди современных им иностранных кораблей. Они по водоизмещению и скорости были легкими крейсерами, а по артиллерийскому вооружению приближались к тяжелым... Заметим, что до вступления в строй новых крейсеров типа "Киров", "Красный Кавказ" оставался самым совершенным и сильным из советских легких крейсеров.

На службе морской...

5 мая 1932 года дивизию крейсеров Черного моря реорганизовали в бригаду крейсеров, которую возглавил "Красный Кавказ". В ночь с 9 на 10 мая 1932 года во время проведения маневров в Феодосийском заливе из-за отказа рулевого привода произошло столкновение "Красного Кавказа" с крейсером "Профинтерн" (переименованным в 1939 году в "Красный Крым"). Командира "Красного Кавказа" Карла Меера сняли с должности. Новым командиром крейсера стал Николай Филиппович Заяц.

26 августа – 6 сентября 1932 года состоялся штурманский поход кораблей МСЧМ, в котором участвовали линейный корабль "Парижская коммуна", бригада крейсеров, дивизионы эскадренных миноносцев и канонерских лодок. Линкор с крейсерами "Красный Кавказ" и "Коминтерн" совершили поход в Керченский пролив, Новороссийск и Анапу... Во время похода проведено несколько учений, выполнен ряд тактических и специальных упражнений...

В 1933 году, за успехи на военных маневрах корабль был награжден орденом Трудового Красного Знамени Закавказской Социалистической Федеративной Советской Республики (ЗСФСР).

"Красный Кавказ" участвовал и в первых заграничных походах советских военных кораблей, имевших большое значение для престижа государства.

В ознаменование 15-й годовщины Всесоюзного Ленинского Коммунистического Союза Молодежи приказом Реввоенсовета СССР №1473 от 23 октября 1933 года звание почетного краснофлотца крейсера "Красный Кавказ" присвоено секретарю ЦК ВЛКСМ и Московского комитета комсомола Д.Д.Лукьянову.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.

Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

22 – 28 липня

22 липня 1895 р. *народився авіаконструктор П.О.Сухой.*

22 липня 1912 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР М.Г.Аліфанов.*

22 липня 1913 р. *народився вчений в галузі аеронавігації Є.П.Гурьянов.*

22 липня 1950 р. *народився головний інспектор ресурсного забезпечення, озброєння та військової техніки ГІ МО України М.М.Філатов.*

22 липня 1960 р. *народився перший заступник начальника штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України О.О. Астахов.*

22 липня 1968 р. *народився заступник начальника зенітних-ракетних військ Командування ПС ЗС України Б.А.Генов.*

23 липня 1963 р. *народився перший заступник начальника Головного управління оборонного та мобілізаційного планування ГШ ЗС України В.Д.Талалай.*

23 липня 1965 р. *народився заступник командира ПвК "Південь" з авіації – начальник авіації ПвК "Південь" ПС ЗС України А.М.Кривоножко.*

23 липня 1969 р. *народився начальник воєнно-наукового відділу штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України В.В.Коваль.*

24 липня 1926 р. *народився вчений і конструктор в галузі авіакосмічних засобів життєзабезпечення і порятунку Г.І.Северін.*

24 липня 1929 р. *у Криму організовано Центральну планерну школу ТСОАВІАХІМу – центр підготовки інструкторів планерного спорту.*

24 липня 1938 р. *народився льотчик-випробувач С.М.Попов.*

24 липня 1943 р. *вперше після 1917 р. узаконено звання "офіцер".*

24 липня 1947 р. *народився перший заступник начальника ГШ ЗС України (1996-1999 р.) В.О.Фомін.*

24 липня 1951 р. *народився заступник ГК Військ ППО України з ВР (1996-2003) О.Ю.Бурківський.*

25 липня 1908 р. *народився льотчик-випробувач П.Є.Логінов.*

25 липня 1951 р. *здійснено перший в СРСР пуск зенітної керованої ракети – "205" (В-300) ДКБ С.О.Лавочкіна для ЗРС С-25 "Беркут".*

25 липня 1963 р. *народився командир окремого полку армійської авіації Сухопутних військ ЗС України Ю.В. Вербельчук.*

25 липня 1969 р. *народився заступник начальника Головного командного центру ЗС України В.П. Левченко.*

25 липня 1973 р. *були здійснені світові рекорди висоти польоту: абсолютний – 36240 м, з вантажем 1 т і 2 т – 35230 м; О.В.Федотов на Е-266 ОКБ "МіГ".*

25 липня 1973 р. *було запущено автоматичну міжпланетну станцію "Марс-5" для спільного польоту по міжпланетній трасі одночасно чотирьох літальних апаратів "М-4","М-5 "," М-6", "М-7" з метою дослідження планети Марс.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

22 – 28 липня

25 липня 1984 р. *радянська космонавтка С.Савицька стала першою жінкою, яка вийшла у відкритий космос.*

26 липня 1940 р. *на озброєння ППО прийнята РЛС РУС-2 "Редут".*

26 липня 1964 р. *народився військовий льотчик, командир авіаційної групи вищого пілотажу на літаках Су-27 "Русские витязи" І.В.Ткаченко.*

26 липня 1965 р. *народився перший заступник начальника Головного командного центру ЗС України О.С.Сирський.*

26 липня 1970 р. *народився начальник штабу – перший заступник командувача високомобільних десантних військ Сухопутних військ С.Г.Кривонос.*

26 липня 1973 р. *народився командир військової частини А1547 В.М.Лобур.*

27 липня 1950 р. *народився директор казенного підприємства "Балаклійський ремонтний завод" Ю.В.Онуфрієнко.*

27 липня 1992 р. *створено Комітет з використання повітряного простору ("Украеронавігація").*

27 липня 1997 р. *заснування ЦНДІ ОВТ Збройних Сил України (начальник І.Б.Чепков).*

27 липня 2002 р. *сталася трагедія на аеродромі Скнилів (м. Львів). Під час проведення авіаційного свята загинуло 77 осіб, поранено – 241.*

28 липня 1918 р. *народився конструктор комплексів ПРО Г.В.Кісунько.*

28 липня 1923 р. *народився Заслужений льотчик-випробувач СРСР В.П.Смірнов.*

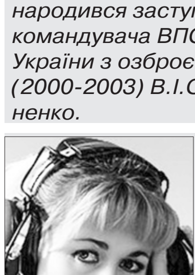
28 липня 1928 р. *народився Герой Соціалістичної Праці В.К.Грішин, який зробив великий внесок у розробку, випробування та впровадження в серійне виробництво ЗРК "Куб", "Бук" та їх модифікацій, а також систем управління озброєння літаків Міг-31 і Су-27.*

28 липня 1933 р. *перший політ вертольота ЦАГІ-5ЕА, О.М.Черемухін.*

28 липня 1935 р. *здійснив перший політ американський літак "Боїнг-299", прототип бомбардувальника В-17 "літаюча фортеця".*

28 липня 1949 р. *народився заступник командувача ВПС ЗС України з озброєння (2000-2003) В.І.Степаненко.*

28 липня 1968 р. *народилася льотчиця-інструктор, чемпіонка світу з вищого пілотажу на Су-26, Су-29 і Су-31М С.В.Капаніна.*

28 липня 1976 р. *здійснив перший політ транспортно-бойовий вертоліт Ка-29 із ТВлД ТВЗ-117ВМА.*

28 липня 2003 р. *перший політ легкого багатоцільового літака AdamJet A700, розробленого американською фірмою Adam Aircraft Industries.*

Огненное небо 1941 года над Черным морем

Продовження. Початок в №21.

Бои на дальних подступах к Одессе.

Летчики погибают в небе...

По характеру боевых действий оборона Одессы сложилась из трех основных этапов: первый – с 5 по 19 августа (подготовка к обороне и бои на дальних подступах к городу); второй – с 20 августа по 30 сентября (бои на ближних подступах к городу); третий – с 1 по 16 октября (подготовка и проведение эвакуации войск Одесского оборонительного района)...

Существенную помощь защитникам Одессы в первые дни боев оказывали летчики-черноморцы 9-го истребительного авиаполка (командир подполковник К.Малинов), базировавшегося в районе Николаева. Черноморцы смело вступали в бой с фашистскими бомбардировщиками, преграждая им путь к Одессе и Николаеву. 8 августа 1941 года командир звена 3-й авиаэскадрильи лейтенант В.Редько вступил в бой с группой фашистских бомбардировщиков. Метким огнем один вражеский самолет был сбит, остальные, не приняв боя, развернулись и ушли. На следующий день на Одессу шла группа фашистских бомбардировщиков. Дежурное звено 9-го иап составе старшего лейтенанта В.Куликова, младших лейтенантов Б.Черевко и В.Грека поднялось в воздух. Черевко первым заметил девятку "юнкерсов"... Стремительной атакой он расколол строй вражеских машин, сбив при этом ведущего. Одну из групп атаковал командир звена Виктор Куликов и тоже сбил один самолет. Потеряв два самолета, фашисты, сбросив безприцельно бомбы, начали поворачивать назад. Лейтенант Черевко вновь пошел в атаку и опять поджег "юнкерс". В это время подоспела на помощь пара истребителей во главе с лейтенантом Георгием Лазаревым. Ведомый пары Г.Лазарев вступил в бой с четырьмя "мессершмиттами", прикрывавшими отход "юнкерсов", и поджег один из них... Но и Г.Лазарев получил ранение... поврежденный истребитель вошел в крутое пике и врезался в землю...

Подошедшая шестерка советских истребителей завязала новый бой. Первыми повели свои машины на врага капитан А.Колобов и лейтенант Л.Данченко. В ходе боя машина капитана Колобова была сбита, а лейтенанту Данченко удалось подбить один "мессершмитт". Но тут же машину Леонида Данченко навалилась пара вражеских истребителей. После короткой схватки вышел из строя мотор, и лейтенанту пришлось идти на вынужденную посадку. За подбитой машиной устремились враги, но их атаковали Борис Черевко, Владимир Грек и Виктор Куликов, которому удалось сбить еще один вражеский самолет. Потеряв три "юнкерса" и три "мессершмитта", фашисты вышли из боя. Не вернулись на свои аэродромы и три отважных черноморских сокола -Лазарев, Колобков и Данченко.

Немецкая авиация 10 августа предприняла попытку прорваться к Одессе со стороны моря. Путь им преградили летчики 9-го иап. В ходе воздушного боя первый вражеский самолет сбил лейтенант В.Карнечков. Тяжелая машина врага рухнула в море. Такая же участь постигла и другой вражеский самолет, который был сбит в паре младшими лейтенантами В.Греком и П.Качалка.

12 августа под Одессой разгорелся воздушный бой. На этот раз армейские летчики и черноморцы совместно отбивали попытки врага прорваться к городу. Заместитель командира 2-й авиаэскадрильи 9-го истребительного полка ЧФ старший лейтенант И.К.Калинин в первой атаке сбил вражеский самолет. В ходе воздушной схватки старший лейтенант Л.Ф.Берестовский, пилот этой же эскадрильи, также сбил одну фашистскую машину. У остальных летчиков врага не выдержали нервы, и они покинули небо Одессы...

Немало жарких схваток на дальних подступах к Одессе провели летчики 32-го истребительного авиаполка флота (командир майор Н.Павлов). Летчики этого полка капитаны К.Бухтияров, А.Шубиков, старшие лейтенанты А.Щукин и И.Скачков, лейтенанты И.Шевченко и К.Русаков, младший лейтенант А.Артюхин сбили по вражескому самолету...

Дважды Герой Советского Союза Маршал авиации Николай Михайлович Скоморохов вспоминал: "... Находясь в запасном полку однажды майским утром (май 1942 г.; авт.) мы услышали звуки духового оркестра. В недоумении высыпали на улицу, увидели приближающуюся к городу колонну... Когда колонна подошла поближе, нам представилась необычная для этого города картина: четким шагом, чеканя шаг, шли авиаторы, чью грудь украшали ордена и медали. Впереди – коренастый, с волевым лицом, в красивой довоенной летной форме командир Герой Советского Союза.

– Гвардейцы-шестаковцы, – послышались голоса. Да, это был прославившийся в боях при обороне Одессы 69-й (позже 9-й гвардейский) истребительный полк майора Льва Львовича Шестакова. Он прибыл к нам на переформирование после изнурительных боев в Крыму. О героических делах шестаковцев писалось тогда в газетах. Мы знали об их беспримерном мастерстве и мужестве... Но то, что мы увидели сами, превзошло все ожидания. Полк, переживший оборону Одессы, крымские бои, появился перед нами как на параде -все в хорошем обмундировании, в начищенных до блеска сапогах, выбритые, подтянутые, с бодрой маршевой песней... Какое высокое состояние морального духа! Разве можно было поверить, что это люди пережили страшную трагедию отступления? Весь их вид, все их поведение свидетельствовали о несгибаемой воле, о неукротимом стремлении к победе... Нам много рассказывали о стойкости и мужестве фронтовиков. Но колонна шестаковцев сказала нам обо всем в тысячу и тысячу раз больше... Нам оставалось лишь позавидовать этому сплоченному боевому коллективу. И не только тогда, но и позже, когда шестаковцы освобождали Ростов-на-Дону, Крым, дрались в Восточной Пруссии, под Берлином. В полку - двадцать шесть Героев Советского Союза, четыре человека -Владимир Лавренков, Алексей Алелюхин, Павел Головачев, Амет-Хан Султан удостоились этого высокого звания дважды. Слава полка гремела всю войну. Жаль только, сам Лев Львович не дожил до победы – 14 марта 1944 года он погиб у села Давыдковцы Хмельницкой области. Погиб от взрывной волны подбитого им стервятника. Сейчас на том месте, где упал самолет замечательного воздушного бойца установлен обелиск..."

С 69-м иап, ставшим 9-м гвардейским, уничтожившим в воздухе 558 самолетов противника, только А.Алелюхину и И.Королеву было дано пройти весь его боевой путь -от Одессы и до Берлина. В условиях катастрофы приграничных авиационных частей первых дней войны 69-й иап, в котором воевал Алелюхин, не только сохранил боеспособность, но вел активные действия, нанося бомбоштурмовые удары по войскам противника на его территории. За три месяца боев под Одессой А.Алелюхин совершил 193 боевых вылета на И-16, провел 56 штурмовок, в одной из которых ему удалось обнаружить и уничтожить немецкое орудие особой мощности. Это был настоящий поединок со смертью. Штурмовка наземных войск на истребителе была опаснейшим видом боевой деятельности. У большинства асов их общее количество не превышает двух-трех десятков. В кровавое лето 1941 года проявился его характер: в одном из вылетов Алелюхин был ранен, а в другом -приземлил заглохшую машину у самой линии фронта. Он упросил оставить его в полку после ранения, летал с кровоточащей раной на боевые задания. Осенью 69 иап был выведен из фронта и перевооружен на ЛаГГ-3. Алелюхин одним из первых поднял в небо эту машину. В свой третий или четвертый вылет, когда весь состав полка наблюдал за стартовавшим истребителем, он прошел вдоль линейки самолетов и на высоте 50 метров выполнил полный набор пилотажных фигур: петлю, иммельман с полуторной бочкой, переворот, штопор, ранверсман... За войну освоил пять типов самолетов: И-16, ЛаГГ-3, Як-1, "Аэрокобра", Ла-7... Заместитель командира 9-го ГИАП гвардии майор Алелюхин за войну совершил 600 боевых вылетов, провел рекордное число боев – 258, сражался с самолетами немецкого, итальянского, польского, французского, румынского, голландского и английского производства, сам бывал ранен, горел, сажал подбитую машину "на вынужденную" и прыгал с парашютом, одержал 57 только официальных побед (лично сбил 40 и в группе 17 самолетов противника, стал известнейшим летчиком страны... А все начиналось в октябре 1940 года, когда Алелюхин был переведен с Ленинградского военного округа в Одессу, в 69-й иап.

О глубоком сознании защитников Одессы своего долга, их патриотизме, безграничной преданности Родине свидетельствуют строки летчика капитана Андрея Кондрашина, написанные перед боевым вылетом: "Жизнь моя принадлежит Родине. Храбро и мужественно буду отстаивать каждую пядь советской земли, буду драться не жалея своих сил, а если потребуется, и самой жизни". Этой своей клятве Андрей Кондрашин оставался верен до конца. В том же бою звено советских истребителей встретилось с восемью фашистскими самолетами. В ходе ожесточенной схватки капитан сбил два "мессершмитта". Звено без потерь вернулось на аэродром. Впоследствии А.Кондрашин был удостоен звания Героя Советского Союза.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.

Матеріал до друку підготував Володимир Алексєєв.

Воздушные силы армии Словацкой Республики

Закінчення. Початок в №27.

Боевой состав

Самолёты:

– истребители МиГ-29СД – 10,МиГ-29УБС – 2;

– учебно-боевые Aero Vodochody L-39C – 7, Aero Vodochody L-39ZA – 1;

– транспортные самолёты Ан-26 – 2, LET L-410UVP – 6, LET L-410UVP-E – 1.

Вертолеты: Ми-2,производства Польши – 6; Ми-8 – 1; Ми-17 – 14; Ми-24 – 18.

Средства ПВО ЗРК С-300ПМ1, ЗРК Куб, Стрела-2 производства Чехословаки, ПЗРК типа Стрела, Игла. К сожалению, точних даннях об их количестве в открытой печати автору статьи найти не удалось.

Нельзя не обратить внимания на то, что, несмотря на свой относительно малый удельный вес по сравнению с большинством стран-членов НАТО руководство республики проводит достаточно независимую политику в области обороны. Так на заседании министров обороны НАТО в Братиславе в октябре 2009 года Премьер-министр Словакии Роберт Фицо отметил, что он не допустит размещения в Словакии элементов системы ПРО США или НАТО. Как сказал Р. Фицо в тот день на встрече с генеральним секретарем НАТО Андресом Фогом Расмусеном, прибывшим для участия в заседании министров обороны НАТО, пока он остается на посту премьер-министра, он не даст согласия на размещение в Словакии каких-либо элементов системы ПРО. Р. Фицо заявил, что Словакия никогда не допустит появлення подобных американских военных баз ни в Чехии, ни в Польше. Он многократно отмечал, что выступает против размещения элементов системы ПРО в Чехии и Польше.

Боевая подготовка летного состава, боевых расчетов ЗРК и специалистов других профессий в Воздушных Силах Армии Словацкой республики проводится и в основном соответствует требованиям и нормативам принятым для армий стран НАТО. Однако расходы связанные с содержанием Армии Словацкой республики и поддержанием соответствующего уровня её боеготовности являются постоянной головной болью для Правительства страны, которое находится в постоянном поиске путей сокращения расходов на оборону. С конца 2012 года рассматривается вопрос объединения армий Чехии и Словакии.

Первым шагом на пути слияния словацкой и чешской армий стало подписание министрами обороны Словакии и Чехии Мартином Глвачом и Александром Вондра протокола об обеспечении военного авиасообщения.

Страны намерены совместно покупать радиолокационную технику, а также планируют совместно управлять радарными установками. Также военные планируют проводить совместные учения и интегрировать военно-транспортную сферу. Реализация программы начнется в текущем году. Также они намерены провести совместную подготовку специалистов и даже совместное техническое обслуживание этих новых станций.

Новые радары должны заменить устаревшую технику, которая встала на обслуживание еще в Чехословакии в 1989 году. В частности, речь идет о советских радиолокационных станциях 1РЛ139 П-37 и восьми других РЛС также советского производства. Эта техника была поставлена в Чехословакию еще в рамках военного сотрудничества между странами Варшавского Договора.

Слияние вооруженных сил двух стран более подробно намерен обсудить и премьер-министр Чехии Петер Нечас с премьер-министром Словакии Робертом Фицо. В числе прочих целей объединения – преодоление проблем в финансировании армий, с которыми столкнулись как в Чехии, так и в Словакии.

Планы обновления военной техники

Словацкие военные эксперты посчитали насколько хватит ресурса военной техники советского производства, стоящей на вооружении словацких вооружённых сил. Эти данные отражены в выпущенном справочном материале "Стратегический обзор обороны Словацкой Республики"

По данным словацких военных эксплуатация истребителей МиГ-29 закончится в 2029-2035 годах. Транспортные самолёты Ан-26 будут эксплуатироваться до 2014 года. Согласно планам приобретения, предусмотрена закупка от двух до четырех новых транспортных самолетов С-27 Spartan, которые станут дополнением к четырем легким транспортным самолетам L-410. Также предусмотрена закупка небольшого количества самолетов специального назначения L-410FG для нужд министерства обороны и других структур.

Словацкие вертолёты Ми-17 уже почти исчерпали ресурс, их можно использовать максимум ещё пять лет. Минобороны Словакии планирует закупить по меньшей мере 14 новых средних многоцелевых вертолётов (рассматривается и вопрос о возможной модернизации вертолетов Ми с помощью России).

Всего на замену военной техники словацких вооружённых сил потребуется до 3,3 млрд. евро. В год военное ведомство должно будет расходовать на техническое обновление и модернизацию около 330-360 млн. евро. (в том числе на закупку учебно-тренировочных самолётов – 180 млн евро, вертолётов – 490 млн. евро). Новые радиолокационные станции и системы противовоздушной обороны обойдутся в 224 млн. евро. Для продления ресурса истребителей МиГ-29 необходимо около 1,5 млн. евро. В ходе обновления словацкой боевой техники будут выведены из эксплуатации вертолёты Ми-8, Ми-2, Ми-24, ракетная система ПВО С-300.

Интересно, что Словацкая Республика в отличии от большинства стран НАТО первой в Евросоюзе начнет лицензировать производство российской военной техники

Россия и Словакия рассчитывают в краткие сроки подписать ряд соглашений о лицензировании производства российской и советской военной техники на территории Словакии. Кроме этого Москва и Братислава, планируют расширить сотрудничество в сфере обслуживания вертолетной техники российского и советского производства на территории Словакии. Достигнута договоренность, что сотрудники Федеральной службы по военно-техническому сотрудничеству, "Вертолетов России" и "Оборонпрома" посетят Словакию, где ознакомятся с производством и с возможностями расширения этой технологической платформы по сервисному обслуживанию вертолетов на территории Словакии.

Таким образом, из всего вышеизложенного можно сделать следующий вывод:

несмотря на то, что Словакия является членом самого мощного оборонительного союза в мире, в условиях всеобщего экономического кризиса, руководство Словацкой Республики настойчиво и целенаправленно ищет и находит пути и способы укрепления национальной обороноспособности. Что особенно ярко прояявляется на возрождении Воздушных Сил Армии Словацкой Республики.

Ну, и, конечно же хотелось бы быть оптимистом и пожелать нашим военным хотя бы в следующем году получить не менее 2-х% от бюджетного пирога для нужд нашей внеблоковой Державы.

Информация к размышлению: закон "Об обороне" в редакции от 05.10.2000г. определял оборонные расходы на уровне 3% от ВВП; одним из решений СНБОУ времен Президента В. Ющенко этот уровень был снижен до 2%. А в законе о Госбюджете от 28.12.2007 №107-VI эту цифру-показатель убрали вообще. По утверждениям экспертов, украинские вооруженные силы в реальности никогда не получали финансирования более 1,5% расходной части бюджета государства, а до 2010 года– менее 1%. Ныне уровень финансирования ВСУ определен в 1,1% – 1.2% Госбюджета…

Воздушные силы Венгрии

После окончания "Холодной войны", Вооружённые силы Венгрии подверглись реформированию и значительному сокращению, сегодня они состоят из двух видов – Сухопутных войск и Военно-Воздушных сил (венг. Magyar Lgier), кроме того, имеются "военно-морские" подразделения, патрулирующие Дунай. В Венгрии Сухопутные войска называют так же "Корпус защитников Отечества" (венг. Honvўdsўg). Этот термин использовался в 1848 году, тогда так именовалась революционная армия Лайоша Кошута, во время национально освободительной борьбы с австрийцами, сейчас он относится к венгерским солдатам в целом. Правительство страны с 2006 года увеличило военные расходы до 2 % от ВВП с тем, чтобы уровень военных расходов соответствовал уровню стран НАТО.

После присоединения к НАТО страна перешла на новые стандарты в области вооружений и организации армии. С 2004 года отменена всеобщая воинская повинность, состоялся переход к профессиональной армии

Общее руководство видом осуществляет начальник главного штаба генерал-полковник Ласло Тёмбёль через своих заместителей по ПВО и ВВС. Он несет ответственность за строительство ВВС Венгрии, состояние боевой готовности, разработку планов ведения боевых действий, оснащение частей и подразделений техникой. По вопросам административного управления и тылового обеспечения подчиняется министру обороны страны, а боевого управления – начальнику генерального штаба. Главный штаб ВВС (г. Будапешт) состоит из нескольких основных управлений (оперативного, разведывательного, тыла и кадров), канцелярии начальника главного штаба, отдела по связи с НАТО, других отделов и служб. Он является органом оперативного управления военно-воздушными силами и организацией, отвечающей за долгосрочную политику строительства и планирования развития этого вида ВС.

Главными задачами ВВС являются:

– обеспечение противовоздушной обороны важных административно-хозяйственных, промышленных и военных объектов, группировок войск;

– оказание авиационной поддержки сухопутным войскам в случае ведения боевых действий;

– ведение воздушной разведки в интересах всех видов вооруженных сил;

– обеспечение воздушных перевозок войск и военных грузов.

История ВВС Венгрии

Во время первой мировой войны в авиационных частях Австро-Венгерской армии служили в основном выходцы из Австрии и Венгрии, другие этнические группы империи были представлены в меньшей степени. В отличие от остальной части сухопутной армии, где помимо объединённых вооружённых сил были и национальные части – Ландвер для немецкоговорящих военнослужащих и гонведы для венгров, в ВВС был представлен смешанный персонал.

Далі буде.

Матеріали до друку підготував Володимир Алєксєєв.

Турнір з міні – футболу до Дня Повітряних Сил

Завершився традиційний турнір з міні-футболу, який присвячений Дню Повітряних Сил Збройних Сил України і проходив на базі окремого полку зв'язку Повітряного командування "Південь".

За результатами запеклої боротьби в турнірі з міні-футболу третє місце посіла команда Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуби, друге місце – команда Головного управління розвідки Міністерства оборони України. Ну, а за перше місце в турнірній таблиці команда Повітряного командування "Південь" отримала перехідний Кубок командувача з міні-футболу.

– Кожний військово-спортивний колектив на турнір приїхав за перемогою і під час ігор було видно, що команди зіграні і кожна команда старалася показати комбінаційну гру. З кожним новим поєдинком турніру майстерність гравців тільки покращувалась і спостерігати за ходом гри ставало все цікавіше, – наголосив начальник служби фізичної підготовки Управління бойової підготовки Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Володимир Білуха.

Також варто зазначити, що за результатами ігор були визначені і кращі гравці. Так, кращим нападаючим визнаний гравець Командування Повітряних Сил ЗС України майор запасу Олександр Стефанчишин, кращим бомбардиром – представник команди Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба підполковник Олександр Ткачук, кращим гравцем – воротар команди Головного управління розвідки Міністерства оборони України майор Василь Карпюк. Ну, а в захисті кращим був представник команди Повітряного командування "Південь" майор Андрій Рибалко.

На згадку про турнір учасники обмінялися пам'ятними подарунками.

Сергій Балановський. Фото автора. Спеціально для "Крила України".

ВІЙСЬКОВИЙ БІАТЛОН

Тест на витривалість та влучність

На Київщині відбулись змагання на першість повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України з літнього військового біатлону серед військових частин Київського і Васильківського гарнізонів.

Спортивні заходи у повітряному з'єднанні, як і всюди, проводяться з метою пропагування здорового способу життя та широкого залучення особового складу до занять фізичною культурою та спортом.

Змагання з літнього військового біатлону проходили на навчально-матеріальній базі Київської зенітної ракетної бригади. Виборювали перемогу п'ять команд у кількості п'ятдесяти найкраще підготовлених військовослужбовців.

У польовій формі одягу, із АК-74 за плечима, військовослужбовці вправно долали воєнізований трикілометровий крос зі стрільбою на вогневих рубежах. Кожен учасник використовував по 10 набоїв та мав влучним пострілом вразити мішень. За промах, як і належить в подібних змаганнях, нараховувався штрафний час.

За результатами змагань перше місце в командній першості виборoли військовослужбовці бригади тактичної авіації із Василькова, друге – команда окремого вузла зв'язку з Києва і третю сходинку посів колектив зенітної ракетної бригади з смт. Данилівка Київської області.

Переможців змагань визначали і в особистому заліку. Тут переміг лейтенант В.Кашлаков, на другому місці – солдат К.Герасько, а замкнув трійку призерів старший солдат І.Петриянчук.

Командир ПвК "Центр" генерал-майор Аркадій Вашутін привітав переможців, а кращих нагородив медалями, грамотами та подяками.

– Фізична підготовка, дисциплінованість та наполегливість всього особового складу стали результатом високих показників під час проведення змагань, – зазначив генерал-майор Аркадій Вашутін. – Приємно усвідомлювати, що молоде покоління захисників Вітчизни все більше і більше захоплюється спортом, а його престиж та актуальність набирають обертів у військових колективах. Тож вдалих стартів вам і переможних фінішів, – резюмував командир з'єднання.

Любов Киналь. м. Васильків.

Армійські спортсмени – призери Чемпіонатів Європи

ФІНЛЯНДІЯ

Днями у Фінляндії (місто Тампере) завершився чемпіонат Європи з легкої атлетики. За результатами змагань спортсмени команди майстрів з легкої атлетики ЦСК ЗС України у складі збірної України виборoли 2 медалі.

Так, бронзову нагороду у семиборстві (5898 очок) виборола працівник ЗС України Анастасія Мохнюк. Срібну медаль до свого активу на дистанції 400 метрів (45,88 сек) записав представник спортивного активу ЦСК ЗС України Віталій Бутрим.

ПОЛЬЩА

В польському місті Джонков завершився чемпіонат Європи з сучасного п'ятиборства. На змаганнях у складі збірної команди України традиційно відзначилися армійські спортсмени.

Так, у командній першості серед жінок срібні нагороди до свого активу записали лейтенант Вікторія Терещук (95 група спортсменів Управління спорту Міністерства оборони України) та солдат служби за контрактом Ірина Хохлова (ЦСК ЗС України).

Бронзову медаль в особистому заліку виборола представниця спортивного активу ЦСК ЗС України Анастасія Спас.

Випуск №10

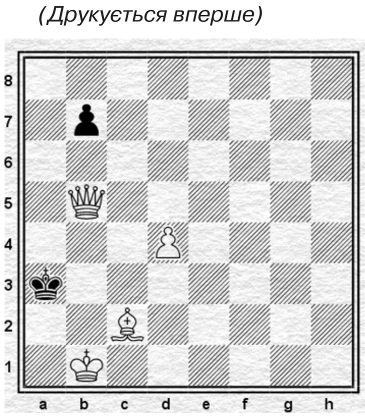
Атака на короля!

В шаховій композиції великою популярністю користуються задачі на зворотний мат, у яких починають ходити білі і заставляють чорних поставити собі мат. Для виконання цього завдання потрібно проявити неабияку фантазію, щоб знайти правильний розв'язок. Композиції такого жанру з'явилися ще в 13-му столітті. Найбільшу популярність отримали в 19-21 століттях. Пропонуємо розв'язати оригінальні багатоходові задачі-мініатюри на зворотний мат, у яких, в заключній фазі перемоги, мат завдає чорний пішак!

Задача №25

М.Пархоменко

(Друкується вперше)

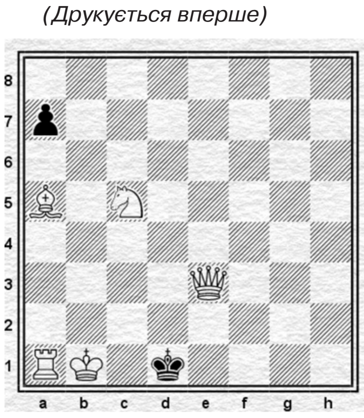

S≠5 (4+2)

Задача №26

М.Пархоменко

(Друкується вперше)

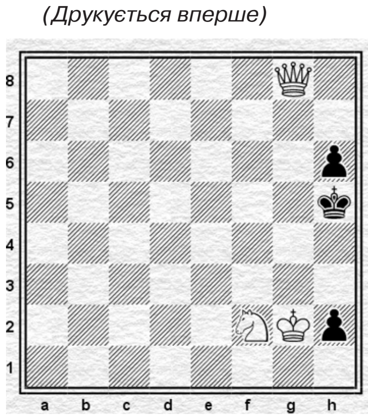

S≠5 (5+2)

Задача №27

М.Пархоменко

(Друкується вперше)

S≠6 (3+3)

Перевірте розв'язок *("КУ" № 26 24-28 червня 2013 р.)*

Задача №22

А) 1. Cf5! Kpf8. 2. Ch7 Kf7х;
В) 1. Ce6! Kph6. 2. Cg8 Kg6х – ідеальні мати.

Задача №23

А) 1. Ch2! Kpg4. 2. Cd6 Фf5х;
В) 1. Cd4! Kpc4. 2. Cf6 Фd5х.

Задача №24

А) 1. Cg7! Kpf7. 2. Ch6 Kf6х;
В) 1. Cg3! Kpf3. 2. Ch4 Kf4х

М.Пархоменко.

ПОЖЕЖНО-ПРИКЛАДНИЙ СПОРТ

Перемогли господарі

На базі авіаційного складу ракетного озброєння та боєприпасів були проведені змагання з пожежно-прикладного спорту на першість Хмельницького гарнізону. У турнірі взяли участь пожежні команди п'яти військових частин. Кращих виявляли у подоланні 100-метрової смуги перешкод, підйому по штурмовій драбині у вікно 4-го поверху навчальної башти, пожежній естафеті (4х100), бойовому розгортанні та двоборстві.

За підсумками змагання найвищі результати показали господарі навчального майданчика – військовослужбовці авіаційного складу ракетного озброєння та боєприпасів. Вони виборoли перше загальне місце, перші місця з подолання 100-метрової смуги з перешкодами, в підйомі по штурмовій драбині, в естафеті (4х100), з бойового розгортання та в двоборстві.

В індивідуальному заліку 1-е місце в подоланні 100-метрової смуги перешкод здобув заступник командира пожежної роти лейтенант Руслан Рейтор. Друге місце з цієї ж дисципліни посів командир танку - оператор молодший сержант Богдан Гурський. У підйомі по штурмовій драбині другу сходинку завоював той же лейтенант Руслан Рейтор. Одразу за ним, на третій сходинці п'єдесталу, опинився пожежний солдат Олександр Кравченко.

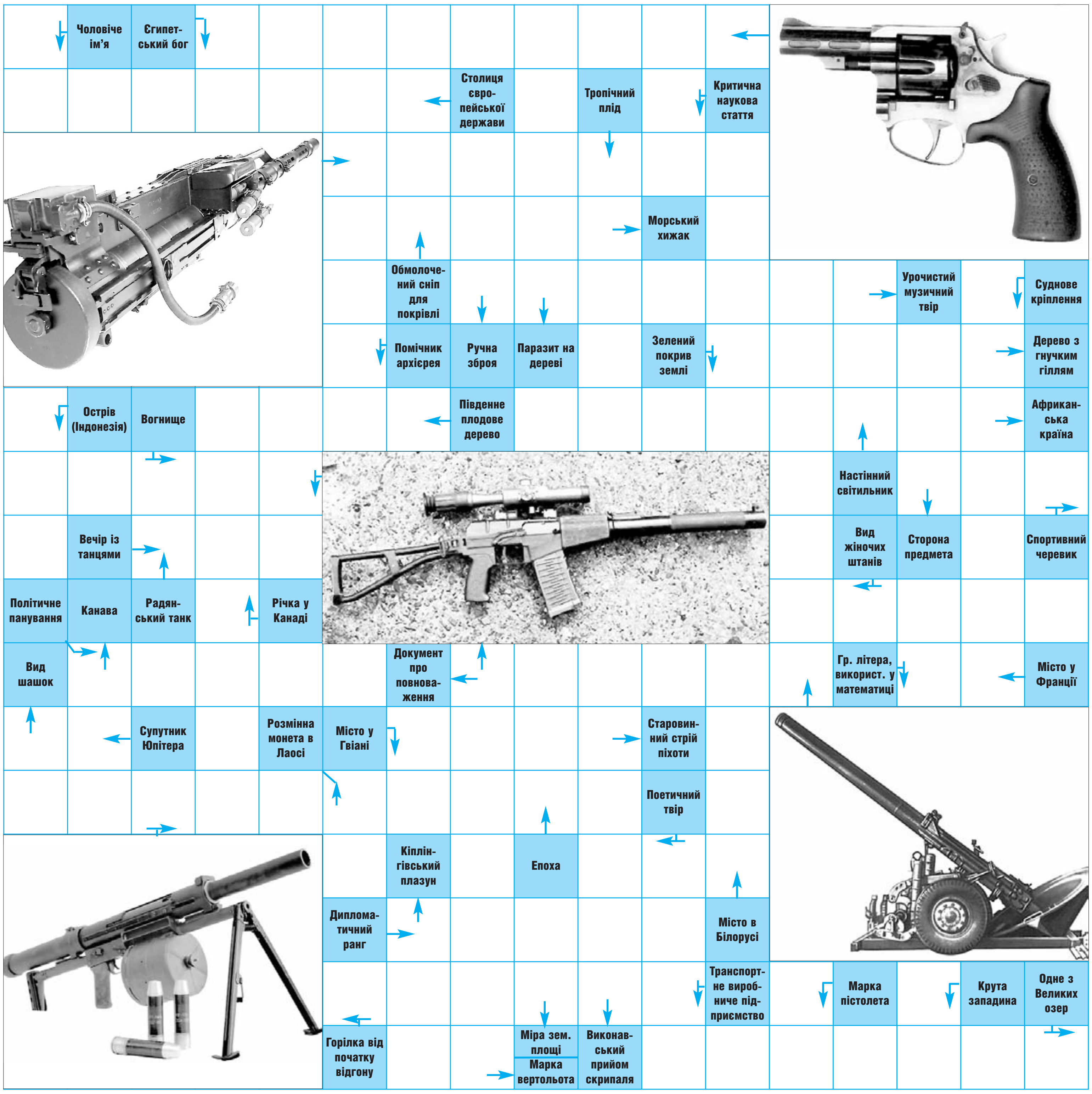
А лейтенант Руслан Рейтор відзначився і в третій дисципліні, здобувши друге місце в двоборстві. Закріпив позиції частини і молодший сержант Богдан Гурський третім місцем у двоборстві.

Юрій Ігнат. "Крила України".

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 20358 Зам. № 132226.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ЦІКАВО

У Феодосії артефакти, підняті з морського дна, може побачити кожен

У Феодосії відкрили перший в Україні реставраційно-виставковий центр підводної археології, про це повідомляє Перший Національний. Там відновлюватимуть скарби з морського дна, а потім показуватимуть відвідувачам.

У новій лабораторії готові приймати скарби Чорного моря. Розвернутися реставраторам є де. А найсучасніше обладнання допомагає зберігати артефакти у гарному стані. Ольга Воронова, реставратор Кримського республіканського центру підводних досліджень показала, як приводить до ладу підняті з морського дна предмети. Процес висолювання та обробка антисептиками забирає багато часу, найбільше клопоту з книгами.

Предметам, які роками пролежали на морському дні, найбільше шкодить повітря. Тому зберігати їх треба у спеціальному середовищі, щоб вони не руйнувалися, пояснюють фахівці.

Лариса Опанасюк, голова республіканського комітету АРК з охорони культурної спадщини, на відкритті музею зазначила, що будь-хто з відпочивальників зможе подивитися, як реально реставруються знахідки, підняті з дна Чорного моря, і навіть може взяти участь у цьому процесі. Це дуже важливо, оскільки Крим – це не тільки море, не тільки пляжі. Це ще й багатюща історія та культурний туризм, він ще, нажаль, не досить розвинений у Криму.

А найбільш допитливих запрошують у підводне місто. На півострові вже з'явився новий туристичний об'єкт – античне місто Акра засноване у VI столітті до нашої ери.

Про існування цього поселення вперше дізналися ще на початку вісімдесятих років минулого століття, але відновили археологічні роботи лише три роки тому.

Професійні археологи здивовані станом, в якому збереглася Акра. Від руйнування античне місто врятувало те, що воно опинилося під водою поступово. Таким гарним виглядом може похизуватися не кожен наземний об'єкт. Причиною загибелі міста стали підняття рівня світового океану і рух літосферних плит. До сьогодні збереглися оборонні стіни товщиною два метри і залишки античних будинків. Місто має площу чотири гектари – не дуже великий населений пункт, але те, що там були оборонні стіни, доводить, що воно було самодостатнім торговим центром Боспорського царства.

За три роки експедиції в Акрі були знайдені старовинні монети, амфори, які нині зберігають у Керченському музеї. Тепер розчистили підводні вулиці старовинного міста для відвідувачів.

Акра знаходиться на досить малій глибині, що дозволяє навіть непідготовленим людям, які перший раз в житті здійснюють занурення, роздивитися підводні артефакти.

Екскурсія під водою триває 40 хвилин, під пильним наглядом інструктора. Відвідати Акру можна винятково під час роботи археологічної експедиції, тобто упродовж літа. З осені підводне місто законсервують до наступного року.

Підготувала Наталія Ярмілко. "Крила України".

АВТОДРОМ

Седан Mazda3: перші офіційні фото

Офіційний дебют хетчбека Mazda3 нового покоління відбувся ще наприкінці червня. Прем'єру проводили відразу в п'яти містах: Нью-Йорку, Лондоні, Стамбулі, Мельбурні й Санкт-Петербурзі. Після цього публіці продемонстрували лише задню частину нового седана Mazda3, решту – найінтригуючу половину – залишили на потім. І ось нещодавно у мережі INTERNET з'явилися світлини седана Mazda3, як кажуть, без зайвих таємниць. Він, як очікується, надійде у продаж в листопаді нинішнього року.

Чотиридверна версія "трійки" розділить моторну гаму з однойменним хетчбеком. Таким чином, седан буде пропонуватися із чотирма бензиновими двигунами й одним дизельним. Перші представлені агрегатами 1.5 (117 кінських сил), 2.0 (120 або 165 кінських сил) і мотором 1.6 (105 кінських сил), який встановлювали ще на моделі попереднього покоління. У Європі, на відміну від країн бувшого СРСР, він пропонуватися не буде. Також дещо із запізненням до нас дістанеться Mazda3 із 150-сильним дизельним двигуном об'ємом 2.2 літра. Усі мотори Mazda3 нового покоління агрегатуються або із шестиступінчастою "механікою", або із шестидіапазонною автоматичною коробкою передач.

"Трійка" буде представлена у чотирьох версіях: Drive, Active, Active+ и Supreme. Базова матиме шість подушок безпеки, системи ABS, ESP. Як не дивно, але кондиціонер у базовій версії не передбачений. Якість матеріалів оздоблення салону автомобіля залишилася на рівні попередньої моделі, що саме по собі вже не погано. Ціни на новинку обіцяють оголосити вже у вересні.

Сергій Клименко. "Крила України".